

מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 24

מיום א', כ' טבת התשע"ה, 11.1.2015

	שלמה קטן	<u>משתתפים:</u>
ראש המועצה	גבי סוויסה	
חבר מועצה	דבורית פינקלשטיין	
חברת מועצה	שי רוזנצוויג	
חבר מועצה	משה אופיר	
חבר מועצה	אלי שי	
		<u>חסרים:</u>
סגן ומ"מ ראש המועצה	דליה נחום-לוי	
חבר מועצה	אמיר סופרין	
יועץ משפטי	עו"ד ברוך חייקין	
		<u>נוכחים:</u>
מזכיר המועצה	יעקב אוחיון	
גזבר המועצה	אילן דולב	
מבקר המועצה	אשר שטיינמץ	
מנהלת מחלקת חינוך	פרי אדרי- עראמי	

ישיבת מועצה מן המניין מס' 24 – 11.1.2015

על סדר היום :

1. מחלקת חינוך – סקירה מאת מנהלת המחלקה, גב' פרי אדרי – עראמי.
2. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 23.
3. שאילתות.
4. הצעות לסדר.
5. דו"ח כספי רבעון 3 לשנת 2014.
6. תב"ר העתקת מבנים יבילים בגבעת טל (הוסף לסדר היום).
7. הגדלת תב"ר מס' 374 להקמת מכרז ביטחון וסגירתו (הוסף לסדר היום).

שלמה קטן: נתחיל בישיבת המועצה. נוכחים, משה אופיר, אני מתחיל מימין לשמאל למרות שהוא צריך להיות בשמאל - משה אופיר, גבי סוויסה, אני שלמה קטן, אלי שי ואורית שגיא. בנוסף, נמצאים מבקר המועצה אשר שטיינמץ, מזכיר הישוב קובי אוחיון ומנהל מחלקת החינוך פרי אדרי עראמי.

אנחנו נתחיל את הישיבה, אבל בפתח הישיבה ביקש גבי סוויסה להגיד משהו.

גבי סוויסה: כן. אני רוצה להגיד בנושא של ועדת הביקורת. לא יתכן, זו כבר הפעם השנייה. בפעם הראשונה הזמינו אותנו, עד שסוף סוף התפנינו לנושא ושעה לפני כן - מבטלים את הדיון, את הישיבה. בפעם השנייה היום, קיבלתי הודעה מהמזכירה להגיע לוועדת ביקורת.

אמרתי מזכירה, הוא יודע בדיוק מי התקשרה אלי. היא התקשרה אלי והודיעה לי, אמרתי אוקיי, אני מפנה הכול ובא לנושא הזה. מגיע לכאן, לא קיבלתי אפילו מייל אחד, לא הודעה, לא טלפונית. בדרך כלל מתקשרים, מודיעים, שמע, אנחנו אומרים לך להגיע, כן יגיע לא יגיע. זאת הפעם השנייה שאנחנו מבטלים את הישיבה הזאת. ולדעתי זאת חוצפה. לא יכול להיות,

שערורייה.

יעקב אוחיון:

לא יודע, לא יכול להיות שאני עוזב את הכול, מגיע לישיבות והישיבות לא מתקיימות.

גבי סוויסה:

מה הסיבה שהיא לא התקיימה? אני עכשיו שומע, רק לפני כמה דקות. למה?

שלמה קטן:

לא, אני רוצה שתדע, אני רוצה שתדעו.

גבי סוויסה:

למה לא התקיים? יש סיבה שלא התקיים? לא התקיימה ישיבה?

שלמה קטן:

לא, לא התקיימה ישיבה, מכיוון ששי הודיע שהוא לא יכול להגיע.

גבי סוויסה:

נו?

שלמה קטן:

ואם שי לא יכול להגיע, יש פורום, יש יושב ראש, יש חבר, שניים,	גבי סוויסה:
נכון.	שלמה קטן:
אני חושב שאפשר היה לעשות.	גבי סוויסה:
אופיר, מה שהתבטל,	שלמה קטן:
סיימת?	משה אופיר:
כן.	שלמה קטן:
הישיבה הזאת הייתה אמורה להתקיים, שי הודיע לי לפני יומיים, יום, לא זוכר, שהוא מאחר לישיבה. אמרתי לו - שי, אם אתה מאחר כמה דקות אין בעיה, תודיע לי אם אתה מגיע או לא מגיע. התקשר אלי, שלח לי הודעה עשר דקות, רבע שעה לפני הישיבה, הודיע לי שהוא לא יוכל לבוא בכלל. מכיוון שהבטחתי לו שאם הוא לא יכול לבוא בכלל אני אדחה אותה, הודעתי לאנשים שאני דוחה את הישיבה. שי הציע לעשות ישיבה ביום רביעי השבוע, הודעתי לאנשים. אני מצטער שהמייל של גבי לא מעודכן אצלי, עכשיו הוא מעודכן.	משה אופיר:
כן, אבל הגזבר הוא גם בן אדם, הוא בא במיוחד מצור יגאל.	שלמה קטן:
ומה עם המבקר?	יעקב אוחיון:
והמבקר בא במיוחד מאורנית. אי אפשר ככה להתנהג עם,	שלמה קטן:
מכיוון שאני יושב ראש הוועדה, החלטתי ששי - חשוב לי שהוא יהיה, ומכיוון שהוא אמר לי ברגע האחרון שהוא לא יכול להופיע, החלטתי שאני דוחה את הישיבה, כיוון שהישיבה הזאת היא חשובה והיא לא מתקיימת כל יום.	משה אופיר:
טוב, אני לא רואה את,	שלמה קטן:
זאת החלטה שלי. עכשיו, אני רוצה להוסיף שאני לא מעוניין שהמזכיר יהיה נוכח בישיבות האלה. אין לו שום סיבה להיות בישיבות האלה.	משה אופיר:
אם הוא רוצה להיות נוכח בישיבות, שיביא חוות דעת משפטית שהוא יכול לשבת.	

שאלמה קטן:	אין בעיה, אנחנו משלמים לפי כמות חוות הדעת שאנחנו מבקשים מחייקין?
???:	כן.
שאלמה קטן:	צריך להוסיף.
משה אופיר:	בסדר. זה מה שיש לי להגיד על הדבר הזה ואני לא אוסיף.
גבי סוויסה:	לדעתי,
שאלמה קטן:	גבי רוצה להגיד משהו. האם זה בכוונה שאין כינוס, שאחר כך נקבל הערה שוועדת הביקורת לא מתכנסת?
משה אופיר:	שי אמר שהוא לא יכול להגיע, אז אני אדחה אותה, זה הכול.
שאלמה קטן:	מה זה קשור - שי?
גבי סוויסה:	זכור לי מאוד, לא הייתי בישיבה אחת. לא היום, לא אתמול, בשנים אחרות, שמזכיר לא יכול להיות.
שאלמה קטן:	מה פתאום, הוא לא יקבע מי יהיה בישיבה.
משה אופיר:	בסדר.
גבי סוויסה:	המזכיר יכול להיות בכל דיון, בכל ישיבה,
שאלמה קטן:	אנחנו לא עובדים לפי יחסים אישיים.
משה אופיר:	גם חבר מועצה יכול להיות נוכח בכל ישיבה של ועדת מועצה.
שאלמה קטן:	אשר, רצית להגיד משהו?
אשר שטיינמץ:	אני רוצה להצטרף לדברים של גבי ולהגיד שאי אפשר לדחות ישיבה שבע דקות לפני שהיא מתקיימת, כשבאים במיוחד לישיבה הזאת.
משה אופיר:	טוב.
שאלמה קטן:	טוב, אני יכול רק להביע את מחאתי כשקורים הדברים האלה. ברצינות, הגיע הזמן לקדם את הישיבות, להוציא את הדו"חות, כי לא יכול להיות שהמועצה הזאת לא מקבלת דו"חות ביקורת. אופיר, משנת 2012 לא יצא דו"ח ביקורת אחד שלך ואתה יושב ראש ועדת ביקורת.

משה אופיר:	לא, מאיזו שנה?
שלמה קטן:	מ- 12 לא יצא, 13 יצא?
משה אופיר:	13 לא יצא,
שלמה קטן:	היית גם?
משה אופיר:	לא הייתי, אני לא הייתי בשנת 2012 יושב ראש ועדת ביקורת, אני לא יודע מה אתה מלין עליי.
שלמה קטן:	כן, היית בתקופת, מינו אותך הרי.
משה אופיר:	לא.
שלמה קטן:	אז מי היה? אז עוד יותר, להיפך, אז עוד יותר גרוע. מאז שאתה יושב ראש ועדת ביקורת, לא הוצאת דו"ח אחד.
משה אופיר:	למה? הייתה ישיבה.
שלמה קטן:	דו"ח אחד, לא קיבלתי דו"ח.
משה אופיר:	איזה דו"ח?
שלמה קטן:	ביקורת.
משה אופיר:	אני עושה דו"חות ביקורת? הלוואי והייתי עושה דו"חות ביקורת,
שלמה קטן:	חסר לך שהייתי,
משה אופיר:	לא, דיון - דיון.
שלמה קטן:	היה דיון.
משה אופיר:	איזה?
שלמה קטן:	היה דיון.
משה אופיר:	על מה? אני זוכר שבסוף נאלצתי לעלות לפה את 2012,
משה אופיר:	היה דיון, הוציאו את האנשים,
שלמה קטן:	סליחה רגע, אני יודע על מה אני מדבר. אני נאלצתי בתחילת 2014 לעלות לישיבת מועצה בלי שזה עבר אתכם, כי אתה לא רצית לדון ב-
משה אופיר:	2011-2012. אבל לא משנה, עזוב, תעשה מה שאתה רוצה. אנחנו, אני אעשה לפי מה שאני חושב שתפקידי לעשות.

- שלמה קטן:** בסדר, תעשה מה שאתה רוצה. אנחנו לא מתכוננים לריב עם אף אחד. מחלקת החינוך, סקירה, אפשר לפתוח בזה ולשחרר את פרי? אוקיי.
- פרי אדרי- עראמי:** אילן לא היה פה?
- שלמה קטן:** אילן, כשיהיה נושא כספי - נקרא לו, הוא עובד. הוא בא במיוחד בשש וחצי.
- פרי אדרי- עראמי:** לא, ראיתי אותו פה קודם, פתאום עכשיו הוא לא פה.
- שלמה קטן:** הוא בא לוועדת ביקורת. טוב, בואו נתחיל, בואו נתחיל.
- פרי אדרי- עראמי:** אני את הוועדה שלי קובעת ומקיימת ומי שבא בשמחה, מי שלא,

(1) מחלקת חינוך – סקירה מאת מנהלת מח' חינוך

- שלמה קטן:** פרי רוצה להתחיל, זה הכול.
- פרי אדרי- עראמי:** התבקשתי על ידי ראש המועצה והמזכיר להציג את החינוך באלפי מנשה,
- שלמה קטן:** וגם שכל המועצה תכיר אותך.
- פרי אדרי- עראמי:** וגם שכל המועצה תכיר אותי, אז קוראים לי פרי אדרי - עראמי. אני נמצאת באלפי מנשה מספטמבר השנה, בתפקיד האחרון שלי ניהלתי בית ספר מזה תשע שנים ואני 25 שנים במערכת החינוך בכלל, על הרצף, בתפקידים שונים.
- מה שאני בעצם אעשה הערב, בקצרה, קצת על התפיסה החינוכית שלי וקצת סקירה מה קורה במערכת החינוך באלפי מנשה היום, מאד, מאד בקצרה.
- בחרתי להתחיל דווקא, להוציא אתכם עכשיו מענייני הויכוחים והחלק הגשמי, לאמנון שמוש. אני מקווה שככה אתם מכירים את הקטע הזה, וזה קטע מקסים, מתוך תמונות מבית הספר העממי. אמנון שמוש כותב: "והיה כמובן המורה לעברית. הוא נתן לנו לכתוב חיבור "מה

אני רוצה להיות שאהיה גדול. אני ישבתי וחשבתי והתעצבנתי. לא ידעתי מה לכתוב. אחר-כך כתבתי וכתבתי כאילו אחז אותי בולמוס. אני רוצה להיות גם עם שורשים, גם עם כנפיים, כתבתי. למה חיב אדם לוותר על השורשים, אם ליבו חפץ בכנפיים? (כתבתי שלושה סימני שאלה, אחר כך מחקתי שניים). השורשים מפסידים כל כך הרבה, כשהם תקועים באדמה ואינם יכולים לרחף ולראות את נופו האדיר של העץ שהם חלק ממנו ואת היער הגדול שהעץ כולו הוא חלק ממנו. והציפורים שעל העץ, שזכו ויש להן כנפיים, חסרות הן את האחיזה בקרקע. קניהן תלויים בחסדיה של רוח סערה ובחוסנו של העץ, שבסתר ענפיו הן חוסות. על כן, סיימתי, כשאהיה גדול אני רוצה להיות אדם עם שורשים וכנפיים".

אני בחרתי לפתוח בזה משום שתפיסת העולם החינוכית שלי, באמת, מושתתת על כך שאנחנו כאנשים חינוך, ובכלל כאנשים שמלווים ילדים כל כך הרבה שנים, בכל שכבות הגיל, אנחנו מתחילים פה מגיל שלוש, ממשכים עד כיתה י"ב. היום היה לנו דיון מה קורה עם הילדים אחר כך, כשהם בצבא. אני חושבת שהמערכת כמערכת, צריכה לדאוג מאוד לחלקים הגשמיים, לחלקים של הרוטינות, לחלקים של הסדר, לחלקים של המסגרות, אבל המערכת גם חייבת לתת את דעתה כל העת, על האופק, על המקומות שאנחנו יכולים להתקדם ולהתקדם אליהם ואני מאד, מאד מאמינה באנשים חינוך.

אני מסתובבת פה בגנים ובבתי הספר כחלק משגרת יומי ואני פוגשת פה אנשי חינוך באמת, באמת מאד מחויבים למעשה החינוכי.

קצת על מבנה המחלקה: אז יש לנו את מיטל שהיא מזכירת המחלקה, יש לנו שני פסיכולוגים, דורית סמוכה שהיא גם מזכירה וגם רכזת החינוך המיוחד, גדי שהוא קב"ס ומנהל עיר ללא אלימות ויוליה, שהיא חדשה אצלנו, היא אחראית הסעות ומנהלנית. יש פה להוסיף

עוד רובריקה, שלא הוספתי אותה, זה לאחרונה, אני גם אחראית, הצטרף חבר המועצה שי רוזנצווייג, שבגינו התחלנו את הויכוח בתחילת הישיבה.

שלמה קטן:

פרי אדרי- עראמי : אני גם אחראית, מהחודש האחרון, על ענייני הספרייה והספרנית שלנו. על מערכת החינוך באלפי מנשה באופן כללי, אני אתחיל עם גני הילדים. יש לנו 13 גני ילדים כאשר אחד מהם הוא גן חינוך מיוחד, גן שפתי מאוד מיוחד. מאוד מיוחד - לחיוב אני אומרת את זה. יש לנו שלושה בתי ספר, שני יסודיים וחטיבת ביניים. שירותי עזר, כפי שהתחלתי קודם ופתחתי, שירות פסיכולוגית, הביקור הסדיר, תכנית עיר ללא אלימות, מערך היסעים והסעות גדול ומענה לחינוך המיוחד. ואנחנו עובדים, אני עובדת, באמת, בסנכרון ובהלימה עם אירית מנהלת המתנ"ס, כאשר שם יש לנו את יחידת הנוער, אנחנו מפעילים חוגים, מעונות יום גם ביישוב הוותיק וגם למעלה בגבעת טל. כנ"ל לגבי צהרונים שיש לנו בגני הילדים ובבתי הספר ומענה לאוכלוסיות מבוגרים.

תחומי האחריות של המחלקה, תחומי האחריות כמובן ניסו למחוק חינוך חובה. אנחנו מדברים על חוק חינוך חובה מגיל 3, חוק טרכטנברג, גיבוש מדיניות חינוכית, יזום של תכניות חינוכיות שתיכף אני אפרוט את חלקן והובלתן. פיתוח צוותי חינוך, זה אומר חבירה לצוותי חינוך בבתי הספר ועבודה משותפת עם מפקחות משרד החינוך בגני הילדים ובתי הספר, בחטיבת הביניים וקשר עם התיכונים בכפר סבא, ומחלקת החינוך בכפר סבא, שם הילדים שלנו לומדים. היערכות לחירום, את זה אנחנו עושים, כמובן, עם אריה, שהוא קב"ט מוסדות החינוך.

ביעדים העיקריים ל- 2015, הכנסתי את כתיבת החזון החינוכי - ערכי - יישובי. תיכף אני אגיד על זה כמה מילים. בניית תכנית חינוכית

ערכית, שתיגזר מהחזון, מחשוב - שזה משהו שאני באמת, באמת, רואה כנדרש במערכת, יותר בחטיבת הביניים, בתי הספר היסודיים שלנו, באופן יחסי, מתוקשבים.

ואנחנו נכנסים לתהליך של ניהול עצמי בבתי הספר היסודיים. זה מהלך של המשרד שהחל בשנת הלימודים תשע"ב וממשיך היום, מתוך איזושהי מגמה שתשע"ה - תשע"ו כלל בתי הספר היסודיים בארץ יעברו לניהול עצמי. המשמעות האופרטיבית של המהלך הזה, היא בעצם שלמנהלות בתי הספר תהיה יותר אוטונומיה באופן הניהול שלהן את בתי הספר, גם בהיבט התקציבי ושהכלים התקציביים ישמשו אותן לפדגוגיה איכותית יותר, עם יכולת של מקסום ההכנסות של בית הספר.

על מוסדות החינוך אני אגיד שיש לנו 350 ילדים בגני הילדים. זה מכניס גם את ילדי החינוך המיוחד. יש לנו 6 סייעות רפואיות בתוך גני הילדים. סייעות רפואיות היום נכנסות באופן צמוד לגני הילדים, גם מול מקרים של אלרגיות וכיוצא בזה, במשרות כמעט מלאות, צמודות לילדים והילדים משולבים באופן מוחלט בתוך מערכת החינוך. ויש לנו גם סייעות נוספות בתוך בתי הספר, סייעות לילדים, על הרצף התקשורתי וכיוצא בזה.

אנחנו בקשר עם המת"א, בקשר מצוין. המת"א זה מרכז תמיכה יישובי אזורי שמתעסק עם ילדים של החינוך המיוחד. יש לנו במוסדות החינוך שלנו 39 כתות בסך הכול, שזה כולל את צופה, נופה וחצב, כאשר הכנסתי פה גם את החטיבות הצעירות ובסך הכול 1643 תלמידים.

יש לנו שני פסיכולוגים שהם נותנים את המענה גם בגני הילדים. זאת אומרת שהפסיכולוגים שלנו מפוצלים בין גני הילדים ובתי הספר וחולשים על המערכת כולה.

התחלתי קודם לדבר על עניין החזון שאני קצת ארוכי בו עכשיו, כי הוא מאוד חשוב לי וחשוב לנו.

אלי שי : פרי סליחה, הילדים שלומדים מחוץ ליישוב, הם לא באים לידי ביטוי בטבלה?

פרי אדרי- עראמי : לא, לא הכנסנו לטבלה, אבל הם צריכים לבוא לידי ביטוי, אני מקבלת את ההערה שלך. הערה במקומה.

לאחר שככה שוחחתי ארוכות עם אנשי חינוך ושוחחתי ארוכות בכלל, עם אנשים מתוך היישוב ומורים וצוותים, החלטנו שאנחנו הולכים על מהלך שהוא מהלך מבחינת חזון חינוכי - ערכי ליישוב, שהוא בעצם מחד יהיה מפת הדרכים שלנו בתוך תכנית העבודה, אבל מאידך, הוא בעצם נותן את הערכים המובילים של היישוב, שתהיה אחידות בשפה הארגונית שלנו.

הקמתי צוות היגוי שבתוכו יושבות שתי מפקחות של משרד החינוך, מפקחת אחת - מפקחת רשותית של מנהל חברה ונוער, שהיא עובדת איתנו באופן צמוד. מפקחת אחרת, היא מפקחת שקשורה בחינוך החברתי בבתי הספר היסודיים, אירית מנהלת המתנ"ס, ורוני מאש, שאתם מכירים אותו, תושב היישוב, תושב ותיק וחבר ועדת חינוך והוא גם מצוי בוועדה כיועץ ארגוני לטובת המהלך.

אז בעצם, המסגרת של כתיבת החזון נוגעת בכל האוכלוסיות של החינוך מגני הילדים עד התיכונים. אפרופו הילדים שלא לומדים פה, להערכה - קודם אלי, אז תיכף אני ככה אפרט את זה קצת. בתוך תהליך החזון, אנחנו מדברים על שותפות, על הון חברתי, על מציאת נקודות הזרות והשייכות ובעצם השאלה שלנו היא איך לגרום לילדים שלנו, כתבנו לנכדינו, אבל אנחנו אומרים את זה בלי ציניות כמובן, להמשיך לדור כאן בגאווה ובאושר. על מה נהיה מוכנים לוותר, מה

הדברים החשובים שאנחנו מציינים אותם כחשובים בתוך התהליך החינוכי.

אז לעניין התהליך, הקמנו ועדת ארגון והיגוי. השלב הראשון זה כנס ההתנעה. כנס ההתנעה חל ביום שישי הקרוב, אליו מוזמנים אנשי חינוך, כולם, גם המערכת הפורמאלית וגם המערכת הלא פורמאלית. כשאני אומרת לא פורמאלית, אני מתייחסת לרכזי תנועות הנוער ולנציגות של בני נוער שהם יהיו גם בכנס הראשון הזה. אחר כך יש שלב של תהליך בניית חזון ובירור ערכים, בכל המוסדות וכפי שאני אסביר תיכף. יש שלב של התכנסות לכנס שני, שלשם מביאים את החומרים המרוכזים והתכנסות לכתיבת חזון אחד - ערכי - חינוכי.

השותפים לתהליך, כפי שאתם רואים פה, באמת ניסינו לחבר את כל המוקדים החינוכיים שפועלים ביישוב ובוודאי, ובוודאי לקחת בחשבון את אוכלוסיית ההורים, גם של הילדים בגנים וגם של הילדים בבתי הספר. הכנסנו פנימה גם את מעונות היום והצהרונים שפועלים דרך המתנ"ס ואת המטפלות, המדריכות, הסייעות בגני הילדים והסייעות האישיות. וועדת החינוך, שגם בוועדת החינוך אנחנו נקיים סדנא בנושא בניית חזון במהלך החודש הזה. כמו שאתם רואים, מועצת הנוער, תנועות הנוער, מתנ"ס על אגפיו, מנהלות בתי הספר וכו'.

כשהמטרה שלנו, כפי שאמרתי, היא בעצם בניית חזון חינוכי שכל מערכת תצטרך להגדיר חמישה היגדים באוריינטציה חזונית ושלושה ערכים מובילים שהיא רואה ככאלה שחשובים לה.

בתוך התהליך, נתתי פה רק ככה דוגמא, אבל זה הפורמט שיעבור, מה שנקרא, כחוט השני בכל הארגונים, גם בארגון הלא פורמאלי. כאשר, אם לקחתי בית ספר, אז מנהלת בית הספר, כמנהלת בית הספר, היא מובילה את החזון בשיתוף צוות הניהול וכך אנחנו יורדים למטה עד סיכום התהליך, כשבדרך יש לנו את המנהלת שנוגעת בכל האוכלוסיות

ואת המורים שמפעילים גם בכיתות, אבל גם בקשר עם ההורים. ואנחנו, כוועדת חזון, נותנים לכל מערכת סדנא להפעלה, מערך שיעורים, סרט מקסים שנקרא 'כוחו של חזון' ומאמרים וחומר תיאורטי וכו'. גם אם צריך להגיע, אנחנו נגיע ונתכנס שוב ב- 22 למרץ.

אורית שגיא: פרי, אפשר שאלה?

פרי אדרי- עראמי : כן.

אורית שגיא: יכול להיות שפספסתי, אבל בעצם לא ראיתי בתוך התהליך הזה משהו חיצוני שמלווה אותו. זאת אומרת, הכול נעשה מבפנים. שזה בסדר. השאלה היא האם בתהליכים כאלה אתה צריך מישהו מבחוץ שישקף לך. כי כשאתה בפנים, אתה נורא נשאר במה שאתה מכיר. זאת אומרת, הרבה יותר קשה לצאת החוצה. השאלה היא איך פורצים את הדבר הזה?

פרי אדרי- עראמי : אני רוצה להגיד לך ככה. הכנס הזה, בכלל, נבנה על בסיס של ידע ואיך מובילים חזון. לפני שפנינו לכל האוכלוסיות בכנס הראשון, וכל החומרים מוכנים, אנחנו בעצמנו ישבנו, למדנו והתייעצנו, כולל הרבה מאוד חומר תיאורטי שאנחנו עברנו עליו, כולל בדיקה של איך נבנו חזונות במקומות אחרים ובערים אחרות - דוגמת כפר סבא, דוגמת ערים אחרות.

אנחנו עכשיו, באמת, מדברים על תהליך מאד, מאד בסיסי, שהוא קשור במערכת החינוך. אני מסכימה איתך שהשלב הבא צריך להיות, חוץ מהתרגום של החזון בחלק של החינוך - לפעולות, צריך להיות גם חזון יישובי. שזה משהו שהוא לא כתוב בשום מקום, לא שאני ראיתי. אני חושבת שהתהליך מתחיל הפוך. בדרך כלל יש תהליך של חזון יישובי והחזון שנבנה אחר כך, הוא חזון שנשאב מלמעלה. אז אנחנו מתחילים הפוך, אבל זה גם כן בסדר. כי גם למעלה היו עוגנים.

אורית שגיא: לא, לא שאלתי על זה דווקא, דווקא הבנתי. זה נכון שבדרך כלל

מתחילים מלמעלה ואז המסגרות בעצם מתיישרות לחזון היישובי.
 אבל זה נראה לי דווקא תהליך מדהים, אני ממש שמחה שעושים אותו.
 מה שאני שואלת זה, מי שמוביל את התהליך זה מנהלות בית הספר,
 זאת אומרת,

פרי אדרי- עראמי : לא רק.

אורית שגיא : יהיה גורם חיצוני?

פרי אדרי- עראמי : כן, אז הגורמים החיצוניים זה בדיוק מי שאני ציינתי קודם. המפקחת
 הרשותית היא גורם חיצוני.

אורית שגיא : אוקיי.

פרי אדרי- עראמי : המדריכה מטעם משרד החינוך, היא מפקחת מטעם משרד החינוך על
 כל התחום של החינוך החברתי בבתי הספר היסודיים במחוז מרכז -
 מפקחת חיצונית.

הכנס השני, יהיה כנס מפקחות כוללות, שהוא גם גורם חיצוני. מפקחת
 על גנים, מפקחת על חטיבות הביניים וכו'. זאת אומרת, והן גם עצמן
 מודעות לתהליך שאנחנו עוברים היום. התהליך הוא שקוף לגמרי והוא
 מכיל הרבה מאוד אוכלוסיות. אני לא אגיד שהוא קל לתנועה, אבל
 הוא מחייב. הוא מאוד מחייב את כל מי שנכנס פנימה.

אלי שי : פרי, רוני הרוש הוא לא גם סוג של,

פרי אדרי- עראמי : רוני הוא יועץ ארגוני מקצועי, כן.

אלי שי : אבל הוא גם מבחוץ רואה את הדברים.

פרי אדרי- עראמי : הוא די מבחוץ, כן.

משה אופיר : אני רוצה לשאול משהו.

שלמה קטן : שנייה,

פרי אדרי- עראמי : זהו, בסך הכול לעניין החזון,

שלמה קטן : שנייה, היא כבר מסיימת ממילא.

פרי אדרי- עראמי : רגע, ביקשתי ככה להציג, בגדול ובקצרה, אז זה בגדול ובקצרה. כן?

- שלמה קטן:** משה, בבקשה.
- פרי אדרי- עראמי:** כן?
- משה אופיר:** אני רציתי להבין, אני לא איש חינוך ולא מתעסק בתחום הזה. את אמרת שיש מקומות אחרים שעברו את התהליך הזה, נכון?
- פרי אדרי- עראמי:** תהליכים דומים.
- משה אופיר:** אמרת כפר סבא משהו?
- פרי אדרי- עראמי:** למשל.
- משה אופיר:** מה הייתה התוצאה שלהם בסוף?
- פרי אדרי- עראמי:** כפר סבא עשתה תהליך של כתיבת חזון.
- משה אופיר:** מה החזון של כפר סבא?
- פרי אדרי- עראמי:** אתה יכול להיכנס לאינטרנט ולראות את החזון של כפר סבא, אני לא מעוניינת לשקף את החזון של כפר סבא. אני רוצה להגיד לך שכפר סבא עשתה חזון עירוני, בסדר?
- משה אופיר:** כן.
- פרי אדרי- עראמי:** תהליך בכלל של כתיבת חזון, כמוהו כמפת דרכים שאומרת לאן אנחנו כקהילה רוצים להגיע, פעם אחת ופעם שנייה, איך אנחנו, אחר כך, נתרגם את כל המשפטים האלה, החשובים, שלושה - ארבעה ערכים שאנחנו רואים אותם כחשובים ביותר, יש פה קהילה, איך המושג של, תני לי את הדוגמא של כפר סבא, שאני אבין יותר טוב, אני לא כל כך טוב בתיאוריה.
- פרי אדרי- עראמי:** אוקיי, אז אני מזמינה אותך להיכנס לכפר סבא, אני אתן לך, אבל, מתוך מערכת החינוך שעל זה אני יכולה לדבר. אם מערכת חינוך לוקחת למשל ערך של סבלנות כערך מוביל, והיא כותבת את זה בתוך מפת הדרכים שלה, הרי שכל ההתכווננות, גם של המערכת הפורמאלית וגם של המערכת הלא פורמאלית, בתוך תוואי העבודה שלה, חייב לשקף תכניות שבתוכן יש מבע לערך הזה שנקרא סובלנות, בסדר? אז

אחר כך אנחנו נדבר על מפגשים כאלה ואחרים של בני נוער, למשל.
 אנחנו נדבר על אוכלוסיות מגוונות שצריכות לבוא במגע, למשל,
 אוקיי? כל דבר כזה חייב להיות מתורגם, בסופו של דבר, לפעולות.
 אחרת, אם זה נשאר שם, זה לא מספיק.

משה אופיר: אז בשלב הראשון הולכים להגדיר את כל החזון?

פרי אדרי- עראמי: בשלב הראשון, מי שמגדיר זו הקהילה.

משה אופיר: הקהילה מגדירה את חזון.

פרי אדרי- עראמי: הקהילה, על גווניה, כן.

משה אופיר: אחרי זה עוברים למימוש החזון הזה בכל הדרכים שיש לנו פה.

פרי אדרי- עראמי: אחר כך, בשלב הראשון, כל קהילה מגדירה עבור עצמה מה היא
 חושבת שנכון עבורה, מה הערכים,

משה אופיר: איזו קהילה? הקהילה זה אלפי מנשה.

פרי אדרי- עראמי: לא, הקהילה, דיברתי עכשיו בדיוק על קהילות מצומצמות בתוך
 החינוך. למשל - גנות זו קבוצה מסוימת, בתי ספר, בית ספר צורים
 מביא את החזון שלו, בית ספר נוף יביא את החזון שלו. זה גם מתקשר
 לבתי הספר, באמת, מקום של בירור זהות.

משה אופיר: אז כל בית ספר יש לו את החזון שלו?

אורית שגיא: אבל נגזר מחזון שהוא מרכזי.

פרי אדרי- עראמי: בדרך כלל בתי ספר יש להם את החזון שלהם, כן. לבתי ספר יש את
 החזון שלהם,

משה אופיר: גם אצלנו?

פרי אדרי- עראמי: שהם גוזרים, אנחנו, אני לא יכולה להגיד,

משה אופיר: מה החזון של בית הספר היסודי שלנו?

פרי אדרי- עראמי: אנחנו, אני לא יכולה להגיד את זה באופן ודאי ומובהק והמקום הזה
 הוא הזדמנות לבתי הספר לעשות בירור זהות גם עבורם. הם מרוויחים
 פעמיים, פעם אחת מזה שהכלי משרת את בית הספר פנימה ופעם אחת

שאנחנו נעזרים בהם לטובת כתיבת חזון משותף.

משה אופיר: אני טעיתי בזה שלא פתחתי בזה שאני מברך אותך על זה שהתמנית, סליחה.

פרי אדרי- עראמי: תודה.

משה אופיר: אני מרוב הלהט וזה. מה לוח הזמנים של הדבר הזה?

פרי אדרי- עראמי: מצוין. אז לוח הזמנים מופיע פה בצורה מסודרת. הכנס השני, שאלו צריך להגיע עם התוצרים זה, אתה רואה? 22.3?

משה אופיר: כן, ראיתי קודם.

פרי אדרי- עראמי: זה מרץ ומיד אחרי פסח אנחנו נפרסם את המסמך האחד, המאוגד המזוכך, שבאמת בכתיבה שלו ישבו הגורמים החיצוניים הנוספים ואז הוא יפורסם.

משה אופיר: הבנתי, אוקיי. אז זה לנושא החינוך והחזון שאת רואה בזה דבר חשוב.

פרי אדרי- עראמי: כן.

משה אופיר: אני שמח. עכשיו, ראיתי גם בשקף הראשון, בין הראשונים, שיש עוד מטרות, חוץ מהעניין של החזון.

פרי אדרי- עראמי: כמו?

משה אופיר: בינוי וכל מיני דברים.

אורית שגיא: מחשוב,

פרי אדרי- עראמי: דיברתי על זה.

משה אופיר: כן, כן.

פרי אדרי- עראמי: דיברתי על זה. אני, תשמע,

משה אופיר: יש לזה לוח זמנים? כי אנחנו, למשל, הרחבת בית ספר,

פרי אדרי- עראמי: קודם כל - כן. אנחנו עוברים, למשל, אם מדברים על חטיבת הביניים חצב, אנחנו יודעים להגיד שבספטמבר אנחנו צופים כניסה לתוך בית הספר, באופן מדורג, תוך שימוש בשני המרחבים בבית הספר הקיים ובית הספר החדש. אנחנו יודעים להגיד את זה.

- משה אופיר:** מה עם בית הספר היסודי?
- שלמה קטן:** היסודי, בגלל שאין תקציב מדינה, ראינו שכבר אושרה הפרוגרמה של ההרחבה הזאת, בזמנו דנו בבינוי, אם אתה זוכר.
- משה אופיר:** אני זוכר.
- שלמה קטן:** והיה צריך לקבל, מה שנקרא, אישור תקציבי. וכידוע לך, אם אין תקציב מדינה, אין תב"רים חדשים. כל זה שוכב עכשיו, לדעתי - זה לא יהיה לפני יולי האישור התקציבי. עכשיו, החוק לא מאפשר לנו בכלל לגשת בלי אישור תב"ר.
- לגבי נופי החורש, יש אישור להרחבה של חטיבה צעירה, אבל האישור הוא על מיליון מאתיים, ואי אפשר לעשות איתו כלום. קיווינו להגדיל את זה, שוב, אין אישורי תב"רים עכשיו. יכול להיות שעם כניסתם של הכספים מאגרות בנייה... לא יכול להיות - קיבלנו החלטה שברגע, בהנהלה בזמנו, שאנחנו נביא את זה למועצה להרחיב את החטיבה עם תוספת מאגרת מבני ציבור. לשני הדברים האלה כיוונת.
- לגבי המחשבים שהיא הציגה, יש לנו תקציב ממפעל הפיס של 319 אלף אם אני לא טועה, שטרם נוצל, בשנת 15, שהוא נועד להצטיידות חטיבת,
- משה אופיר:** מה שיש בשקף, אלו משימות שאת רואה לעצמך בעדיפות? כי את חדשה, אנחנו יושבים פה, אני רוצה לדעת מה מחלקת החינוך עושה, איזה יעדים היא הציבה לעצמה בשנה הקרובה.
- שלמה קטן:** אופיר, לא השלמתי. 319 אלף להצטיידות,
- משה אופיר:** סליחה.
- שלמה קטן:** ולתקשוב והכול ועוד 90 אלף לכל בתי הספר, מתוכם יהיה נתח לחטיבה - למחשבים. זה טרם שחררנו, עד שלא נקבל את בית הספר. מחר יש מסירה ראשונית, חיבור חשמל מתאגד, יש להם שביתה, כולם יודעים, כבר חודש.

- משה אופיר:** השקף הראשון הזה מייצג את הדברים שאת רואה בעדיפות.
- פרי אדרי- עראמי:** היום.
- משה אופיר:** היום?
- פרי אדרי- עראמי:** כן.
- משה אופיר:** אולי מחר יבוא משהו חדש.
- פרי אדרי- עראמי:** לא יודעת אם מחר או מחרתיים, אבל היה לנו שר חינוך עד לפני יומיים ויהיה לנו שר חינוך חדש.
- משה אופיר:** בסדר. אפשר לקבל את,
- שלמה קטן:** אופיר, אתה חבר ועדת חינוך, נכון?
- משה אופיר:** אני כן, אבל לא קיבלתי שום הזמנה לשום דבר.
- שלמה קטן:** יצאה היום הזמנה ל-20.
- משה אופיר:** לא קיבלתי הזמנה.
- שלמה קטן:** היום יצאה.
- משה אופיר:** אולי המייל שלי לא נכון.
- דבורית פינקלשטיין:** אבל הוא ביקש לא להיות חבר בוועדה.
- שלמה קטן:** אז אביבה, נדמה לי. הנציגה שלך תהיה, היא זומנה ל-20.
- פרי אדרי- עראמי:** חברים, תודה רבה.
- שלמה קטן:** תודה לך. אנחנו מאחלים לך הצלחה. ואני רוצה לציין שפרי נכנסה, אני קודם כל,
- משה אופיר:** אני מברך אותה על כניסתה לתפקיד. הלוואי ותגשימי לא 100%, אלא 80% ממה שאת רוצה.
- שלמה קטן:** בארבעה חודשים שהיא נמצאת,
- פרי אדרי- עראמי:** נגשים, נגשים. אני רוצה להגיד לך שבלי אופטימיות, אי אפשר לזוז צעד.
- שלמה קטן:** את רוצה 120%.
- פרי אדרי- עראמי:** מי שנמצא 25 שנה במערכת, חייב להיות מאוד אופטימי.

שלמה קטן: לזכותה של פרי יאמר, ששבועיים אחרי שהיא הייתה, כל נושא שאני בודק איתה, היא אף פעם לא אמרה - לא יודעת, היא כבר ידעה הכול. אני חייב לציין את זה.

פרי אדרי- עראמי: תודה רבה לכם.

(2) אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 23.

שלמה קטן: הנושא הבא זה אישור פרוטוקול. יש איזה שהן הערות לפרוטוקול? אם אין הערות לפרוטוקול, מי בעד אישור הפרוטוקול?

משה אופיר: אני רציתי להגיד על הפרוטוקול,

שלמה קטן: כן?

משה אופיר: שמה שקרה בישיבה, אני באתי מאוחר לישיבה.

שלמה קטן: כן?

משה אופיר: אבל עלה איזה קטע של בחירת היועץ לפרסום, שכביכול אנחנו חברי המועצה לא זכאים לדעת מי זה וכמה משלמים לו,

שלמה קטן: לא נבחר שום יועץ, עד רגע זה, לפרסום.

משה אופיר: סליחה, שלמה, המזכיר העלה שזה עניין פנימי של המועצה.

שלמה קטן: לא, זו חברה כלכלית. הוא לא אמר עניין פנימי, הוא אמר חברה כלכלית.

משה אופיר: לא, אני כחבר מועצה רוצה לדעת, כפי שאמרת, חברים, אנחנו בסוף של אישור פרוטוקול.

משה אופיר: פרוטוקול, כן אני מדבר על הפרוטוקול.

שלמה קטן: זה לא קשור.

משה אופיר: אני רוצה להבין למה אני, כחבר מועצה, לא יכול לדעת כמה משלמים ליועץ פרסום.

- שלמה קטן:** אף אחד, לא משלמים גרוש לאף אחד, אין כזה אחד, אין. אין, אין. אתה יכול לבדוק.
- משה אופיר:** בסדר, אבל,
- שלמה קטן:** לא, באמת.
- משה אופיר:** מהרגע שיהיה זה יובא לידיעתנו?
- שלמה קטן:** מותר לחברי מועצה לשאול על כל החברות הנלוות, לשאול כל שאלה שאתה רוצה.
- משה אופיר:** לפי מה שעלה בפרוטוקול הקודם, זו פרורגטיבה של עובדי המועצה.
- שלמה קטן:** אבל החברה הכלכלית, משה, כמו שהחברה הכלכלית והנהלת החברה הכלכלית בחרה, עשתה תמחור ובחרה חברה שעשתה תכנית עסקית, בזמנו, כולל להשתתף,
- משה אופיר:** אם אני הייתי שואל כמה, אז היו אומרים לי כמה, נכון? אבל פה,
- שלמה קטן:** משתתפת בתמחור אז, אפילו אני זוכר, אמנון עוד היה אז בחברה הכלכלית וכולנו, אין לנו כזה אחד, אז למה סתם, כאילו יש? מי בעד אישור הפרוטוקול? אם אין הערות? אושר פה אחד.
- החלטה:** מאשרים פה אחד את פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 23.

(3) שאילתות.

- שלמה קטן:** שאילתות. בבקשה.
- משה אופיר:** מישהו שאל שאילתות חוץ ממני?
- שלמה קטן:** לא מקובל שחברי ההנהלה שואלים שאילתות, הם שואלים אותי כל היום, תאמין לי.
- משה אופיר:** בסדר.
- שלמה קטן:** בסמסים, בטלפונים. זכותם. בינתיים מובילה אורית, בשאלות.

- אורית שגיא:** מי, אני?
- שלמה קטן:** אליי. לא בסדר, אני לא אומר את זה לשלילה.
- אורית שגיא:** לא, אני לוקחת את זה לחיוב, להיפך.
- שלמה קטן:** אורית ודליה. דליה חולה, דרך אגב, נאחל לה בריאות.
- א. משה אופיר-מהירות התנועה בכביש הגישה ליישוב**
- יעקב אוחיון:** טוב, שאילתא ראשונה של משה אופיר, תחת הכותרת: **מהירות התנועה בכביש הגישה ליישוב.**
- האם המועצה בדקה מדוע הורדה מהירות הנסיעה בכביש הגיש ליישוב ומה בדעתה לעשות בנושא?
- תשובת ראש המועצה:** "כביש הגישה ליישוב עבר בתחילת שנת 2014 לסמכותה, אחריותה ותחזוקתה של חברת נתיבי ישראל במסגרת "לוקחים אחריות על הכבישים".
- חב' נתיבי ישראל קידמה הליכי הסדרה ראשונית של הכביש, לרבות תכנית שינויים של הסדרי התנועה והתמרור בכביש, אשר אושרו על ידי קמ"ט תחבורה המשמש גם כמפקח על התעבורה ביהודה ושומרון. אנו סומכים ידינו על המקצועיות של מהנדסי התנועה של חב' נתיבי ישראל וקמ"ט התחבורה.
- יחד עם זאת, בדעתי לפנות לגורמים אלו בבקשה לבחון בשנית נושא זה.
- משה אופיר:** אני רוצה להגיד,
- יעקב אוחיון:** רק שאלה שנובעת מהתשובה הזאת.
- משה אופיר:** קובי, קובי,
- יעקב אוחיון:** אני אומר.
- משה אופיר:** אין לי כוח אליך.
- שלמה קטן:** שאלה שנובעת מהתשובה.
- משה אופיר:** אתה לא הגנת שלי, אתה מזכיר המועצה, כל הכבוד, אני מעריך אותך,

- אל תהיה גננת מועצה. אני חבר מועצה, אל תהיה גננת שלי.
- שלמה קטן:** שאילתות הן לא נועדו להצעה לסדר, אני יודע.
- משה אופיר:** רק לשאול שאלה,
- שלמה קטן:** אני יודע מה זה שאילתא ואני יודע מה זה הצעה לסדר ואני פועל בהתאם.
- שלמה קטן:** אוקיי, חבל לריב, קדימה.
- משה אופיר:** בסדר. אני רוצה לשאול,
- יעקב אוחיון:** שאלה.
- משה אופיר:** תודה רבה. מה שקורה פה אחרי ששינו את המהירות, למעשה הפכו את כל, לא את כל, אבל אחוז גבוה מהאנשים לעבריינים בפוטנציה ושמו, מה שנקרא, מכשול בפני עיוור. אני חושב שהמועצה צריכה לא להגיד - אנחנו, אלא להגיד לנו, רבותיי, על מה אתם מדברים? איך זה יכול להיות? כביש 55 נוסעים במהירות 80 ואנחנו, הורדתם אותנו, כל מי שרוצה להיות שומר חוק, ואני מניח שיש כמה כאלה פה,
- שלמה קטן:** זה מה שהמועצה עושה. המועצה בדו שיח איתם. תבין דבר אחד,
- משה אופיר:** מה הם מתכוונים לעשות בעניין הזה?
- שלמה קטן:** אני לא יודע. תקשיב, זה כמו תמרורים בתוך יישוב. אפילו בתוך יישוב, תמרורים - אתה מקבל אישור מאיזו ועדת תחבורה ומה שנקרא 'המפקח על התעבורה'. אז שם, שזה כביש לא שלי,
- משה אופיר:** עכשיו שיפרו את הכביש, זאת אומרת - עכשיו אפשר לנסוע בו יותר מהר, אז הורידו?
- שלמה קטן:** יכול להיות שזה לא הגיוני. מאחר שמהנדס החליט,
- דבורית פינקלשטיין:** הם הסבירו שזה בצמוד למגורים.
- משה אופיר:** מי גר שם?
- דבורית פינקלשטיין:** הבדואים.

- משה אופיר:** מי?
- דבורית פינקלשטיין:** הבדואים.
- משה אופיר:** הבדואים גרים בצמוד?
- שלמה קטן:** זאת התשובה שהם אמרו.
- משה אופיר:** זה מאה מטרים פנימה.
- שלמה קטן:** טוב, אנחנו באמת,
- דבורית פינקלשטיין:** ילדים הולכים לבית הספר שם.
- שלמה קטן:** בשבילי גם,
- משה אופיר:** יום אחד המשטרה תבוא, בלי הודעה מוקדמת ותשים שם מארב ותשעים ותשעה אחוז פסיק תשעה מהתושבים יקבלו דו"חות ויבואו אליך, לא יבואו אלי. ואני אגיד - אני העליתי שאילתא ושלמה קטל אותי.
- שלמה קטן:** בסדר, גם ככה באים אלי.
- אלי שי:** אל תיתן פה רעיונות להגדלת,
- משה אופיר:** לא צריך, הרי ממילא כל יום מישהו יושב בבוקר, עד הערב, כל שבת, בעיקר שניים ואומרים,
- אלי שי:** אני חושב שהשאלה היא במקומה, השאלה,
- משה אופיר:** עזוב את השטויות האלה, יום אחד המשטרה, שלמה, יום אחד המשטרה תשים פה מארב, יבואו אליך בטענות.
- שלמה קטן:** בסדר, יכול להיות.
- יעקב אוחיון:** אופיר,
- משה אופיר:** אני רוצה לעזור לך.
- שלמה קטן:** אופיר, אני מודה לך. אבל ברצינות, גם לי נראה לא הגיוני.
- משה אופיר:** אוקיי.
- שלמה קטן:** אבל מאחר ואני לא מהנדס התעבורה ואני לא יכול לשנות, כי אז יבואו אלי ויגידו לי - קרתה תאונה כי אתה גרמת.

- דבורית פינקלשטיין :** אתה בוודאי לא יכול לשנות.
- שלמה קטן:** אז הבטחנו שתצא עוד פנייה שלנו. תוך כדי פנינו כמה פעמים, נוציא עוד פנייה.
- משה אופיר:** אפשר לשתף את חברי המועצה בפנייה?
- שלמה קטן:** כל מכתב שאני מוציא?
- משה אופיר:** למי אתה מוציא את זה? למי, למי?
- שלמה קטן:** למנכ"ל משרד התחבורה, למהנדס של מע"צ הראשי. נפנה, יבחנו מחדש.
- משה אופיר:** תעדכן אותנו.
- שלמה קטן:** נעשו כמה בדיקות. שיבינו,
- משה אופיר:** אני כבר מזמן עוצר את הילדים שלי,
- שלמה קטן:** גם פתיחה של קובי ושלי, שאנחנו אומרים כמה שהם מקצועיים והכול, שתבינו שאנחנו עובדים עם אנשים רגישים, אתה פוגע במקצועיות שלהם. הדברים צריכים להיעשות, זה לא ראש מועצה שאפשר לחבוט בו, זה קמ"ט ומהנדסים, שצריך לעשות את הדברים ברגישות ואנחנו עושים אותם, אוקיי?
- משה אופיר:** צריך לעשות ברגישות, צריך לעשות ביעילות גם.
- שלמה קטן:** יכול להיות שאני לא יעיל,
- דבורית פינקלשטיין :** שלמה, אני רק רוצה להגיד שאני חושבת במקרה הזה, שזה עלה כמה פעמים לשיחה ואנחנו מצטרפים לעניין,
- שלמה קטן:** אני גם חושב.
- דבורית פינקלשטיין :** לא, לא, אני רק רוצה להגיד שאנחנו,
- שלמה קטן:** אין פה ויכוח, כאילו, אופוזיציה - קואליציה.
- דבורית פינקלשטיין :** לא, לעניין הזה שצריך לטפל בזה, זה ברור. לכולנו ברור שהכביש הזה, המהירות בו היא לא תקינה.
- שלמה קטן:** אנחנו לא, אף פעם לא שמעו ממני לא.

- דבורית פינקלשטיין :** אין בעיה, רק לא לזנוח.
- שלמה קטן:** אין בעיה, אנחנו נחדש את הפניה, והפעם ביתר שאת. אולי אני צריך לערב גם גורמים מעל. אבל לא עושים גורם מעל, כי אתה פוגע בזה.
- משה אופיר:** לא לגורמים מעל, תפנה לגורם הזה ותגיד לו אדוני, שלושים שנה אנחנו נוסעים פה בכביש משובש במהירות כזאת, עכשיו שיפרתם את הכביש והורדתם לנו את המהירות, זה לא יעלה על הדעת.
- דבורית פינקלשטיין :** ושכל תשובה שלו תהיה מתועדת רק, שיהיה במכתב.
- שלמה קטן:** תשובה אחת מתועדת כבר יש.
- דבורית פינקלשטיין :** אוקיי.
- שלמה קטן:** הוא גם העביר אותה ליורם ניר. הוא נתן תשובה כזה.
- דבורית פינקלשטיין :** אני לא ראיתי.
- משה אופיר:** מי נתן? איזה תשובה ניתנה? לא הבנתי.
- שלמה קטן:** על ידי קמ"ט תחבורה.
- משה אופיר:** שמה? הוא אמר שהתיק נמצא אצל המהנדס.
- שלמה קטן:** לא, תיק מהנדס זה מצחיק, כי גם המהנדס שלנו לא בודק תמרורים. המהנדס שלנו בודק רוחבים ודברים כאלה.
- יעקב אוחיון:** טוב, בתשובה נאמר שנעשתה בדיקה והחלטה התבצעה על ידי החלטה מקצועית.
- שלמה קטן:** מקצועית, זה מה שהוא כתב.
- יעקב אוחיון:** אין עילה לשנות אותה או לעשות רוויזיה.
- משה אופיר:** אז אני אומר כזה דבר, עם כל הכבוד לקמ"ט התחבורה או לא, אני רוצה לסכם באמת,
- שלמה קטן:** לא מסכמים מה ש,
- משה אופיר:** לא, לא, אני רוצה להגיד משהו. אם קמ"ט התחבורה יעמוד על דעתו שזאת המהירות, מסיבות א', ב', ג' לא יודע מה. שגרים שם בדואים, שלא יודע מה,

שלמה קטן: לא משנה, נו?
משה אופיר: אז אני חושב שאנחנו, כמועצה, אולי נזמין חוות דעת נוספת.
שלמה קטן: אנחנו נחליט לכל דבר בגופו. נתקדם, זה עכשיו לא דיון. שאילתא שנייה.

ב. משה אופיר-מכרז מאמן כדורגל במתנ"ס

יעקב אוחיון: השאילתא השנייה היא של משה אופיר.
שלמה קטן: מדוע במכרז לבחירת מאמן כדורגל במתנ"ס, נבחרה אגודת ספורט ולא מאמן לפי תנאי המכרז?
יעקב אוחיון: תשובת ראש המועצה: " המכרז פורסם על ידי מתנ"ס אלפי מנשה. ולפיכך, יש לברר כל עניין הנוגע אליו במסגרת מוסדותיו".
משה אופיר: לפני שנייה אמרת שכל גוף שקשור למועצה, אפשר לשאול פה במועצה.
שלמה קטן: שאלת, בסדר. לא שאלת על דברים כספיים.
משה אופיר: עכשיו אני רוצה לדעת, המתנ"ס, המתנ"ס זה גוף של מועצה. הוא אפילו לא מקבל תמיכה, הוא מקבל תקציב מהמועצה, בגלל כל החוקים, אתה יודע למה אני מתכוון.
 עכשיו, אני כתושב, כחבר מועצה, אני רוצה לדעת את התשובה על העניין הזה. באיזו זכות אני יכול לפנות למתנ"ס, ייתן לי תשובה.
שלמה קטן: בסדר, ביקשנו מהמתנ"ס להעביר לנו תשובה. אני יכול להגיד רק דבר אחד,

דבורית פינקלשטיין: אבל זה לא היה מכרז.

שלמה קטן: זה לא היה מכרז, זאת הייתה הודעה,

משה אופיר: אני ראיתי בזה, אני ראיתי את המכרז.

דבורית פינקלשטיין: זה בטעות כתבו את המילה מכרז, אבל זאת מודעת דרושים, אני ביררתי.

יעקב אוחיון: זה גם מה שאני יודע.

משה אופיר: אוקיי, אז בואי נגיד שבטעות כתוב מכרז, אבל זאת מודעת דרושים.

בסדר, אני לא נכנס לזה. אבל כתוב דרושים - מאמן.

דבורית פינקלשטיין : נכון.

משה אופיר : אז מה פתאום בחרו אגודה?

דבורית פינקלשטיין : האגודה מספקת מאמן.

(מדברים ביחד)

משה אופיר : אם כותבים שמבקשים מאמן, אני יודע,

(מדברים ביחד)

שלמה קטן : תקשיב מה אומרים לך. אני אתן את התשובה לשאילתא בישיבה. לא

נתת לי לענות, תן לי לענות.

משה אופיר : בסדר.

שלמה קטן : פנינו לאירית שתיתן לנו,

משה אופיר : אתה תפנה לשם, אם אתה אומר שתיתן תשובה, במועד מאוחר יותר,

אני מקבל את זה.

שלמה קטן : אני אומר דבר אחד,

משה אופיר : אני לא רוצה לגשת לאף אחד,

שלמה קטן : דרך אגב, דבר אחד אני יודע, אירית הוסיפה, ככה היא מסרה לי,

כששאלתי אותה מי נבחר, הוסיפה ניקוד לתושבי היישוב. זאת אומרת,

נתנה ניקוד נוסף, שיהיה תושב יישוב. למרות הניקוד, זכה מישהו

אחר.

משה אופיר : שלמה, כשאתה עושה מכרז במועצה ואתה רוצה,

(מדברים ביחד)

משה אופיר : תיתן לי תשובה מסודרת?

שלמה קטן : בישיבה הבאה, אני דוחה את התשובה בישיבה. פנינו לאירית. אם

יהיה לפני, תקבל לפני.

משה אופיר : בסדר.

שלמה קטן : נמשיך.

יעקב אוחיון: סיימנו עם שאילתות.

(4) הצעות לסדר.

שלמה קטן: נושאים לסדר יום. אני, לפני שעה וחצי, אני יודע למה והתבקשתי לא לפרט, הודיע לי חייקין שהוא לא יכול להגיע מסיבות בריאותיות במשפחה.

א. הצעה לסדר של משה אופיר: העברת מסמכים לחברי מועצה
יעקב אוחיון: שני נושאים/הצעות לסדר היום. שתי הצעות לסדר היום. הצעה ראשונה של משה אופיר, העברת מסמכים לחברי המועצה לפי בקשתם, בבקשה.

שלמה קטן: אופיר, בבקשה.
משה אופיר: אני, בזמן האחרון, ביקשתי לקבל מסמכים מהמועצה, בין השאר, מסמך הסכם בין החברה שעושה את הסקר למועצה ועד שקיבלתי, לאחר שנפגשתי באופן אישי עם מנכ"ל משרד הפנים בכנס, אורית יודעת על זה והבאתי את הדבר. הפנה אותי לממונה על המחוז, בקיצר, טרטרר אותי מפה עד הודעה חדשה.

עכשיו, החוק הוא די ברור בעניין הזה, אני מקריא מהחוק, סעיף 143 ב' אומר כדלקמן: "ספרי המועצה ומסמכיה יהיו פתוחים לעיון בפני כל חבר מועצה, הוא רשאי להכין לעצמו העתק, לרבות העתק צילומי או תזכיר או תקציר..." וכו'... הפסיקה אומרת תוך שלושה ימי עבודה.

ידוע לכולם, אני בעניין הזה נתקלתי בדחייה וקיבלתי את החומר אחרי חודש ימים, אחרי שנאלצתי לפנות לכל הגורמים שהזכרתי. עכשיו, מכיוון שחייקין לא פה, אני רציתי לשאול אותו, את חייקין, מי אחראי לקיום הסעיף הזה? מי אחראי לעניין של להעמיד בפני חברי המועצה

את המסמכים. האם זה המזכיר? האם זה ראש המועצה? או לא יודע, איזה גורם אחר במועצה, אני לא יודע.
 עכשיו, מכיוון שחייקין לא פה, אני מבקש להעביר אליו את השאלה הזאת.

בסדר. אז אתה רוצה להוריד?

שלמה קטן:

ואני אומר, רגע, זה רק החלק הראשון. ואני אומר, כן? שאם חס וחלילה יהיה מקרה, אחרי שאני אשמע מחייקין מי אחראי לנושא הזה, אם זה ראש המועצה, המזכיר, הגזבר או דרורית פינקלשטיין, לצורך העניין, ולא יעבירו לי את המסמכים בפרק הזמן שנקבע, אני לא אלך לפנות יותר לממונה וכל הדברים האלה, למרות שאפשר לפנות. עובדה שזה עבד, כן? אבל זה עבד רק אחרי חודש, שזה זמן, לפעמים זה מייתר את כל הפנייה. כי אם רוצים לדעת משהו, לא סתם קבע המחוקק שלושה ימים ולא חודש ימים.

משה אופיר:

יכול להיות שלא תיוותר ברירה מיידית, ברגע שאני לא אקבל ואחרי שאני אדע מי הגורם שאחראי על העניין הזה, אולי צריך לפעול בדרכים אחרות.

אוקיי.

שלמה קטן:

זה לעניין של זה. לעניין של המסמכים שלא יודעים מי אחראי עליהם, בינתיים ואתה תברר עם חייקין.

משה אופיר:

עכשיו, לעניין מסמכים נוספים, כן? החוק אומר בצורה מפורשת, לגבי הדין וחשבון הכספי הרבעוני.

נכון.

שלמה קטן:

החוק אומר כדלקמן, סעיף 106, למי שמעוניין, ב', כתוב פה מפורשות: "הגזבר יגיש..." הגזבר, פה לא צריך לשאול את חייקין, כן?

משה אופיר:

כתוב פה מפורשות: "הגזבר יגיש בתוך 60 יום, לאחר תום כל רבעון, דין וחשבון כספי לגבי אותו רבעון, לראש המועצה, למועצה..." ועוד

לכל מיני גורמים אחרים, זה לא מעניין. עכשיו, אנחנו, משום מה - התפתח פה נוהג במועצה, שהסעיף הזה לא מקוים. כמובן, יש סיבות לעניין הזה, שלא אישרו את זה פה, וזה לא הוגדר שם וזה לא אושר וכל מיני סיבות, מפה עד הודעה חדשה - זה לא מעניין. כתוב פה תוך 60 יום, הגזבר צריך להגיש תוך 60 יום.

אם יש תיקונים, אם יש אישורים, אם יש חוות דעת משפטיות שמחכים להן, אז מוסרים את הדו"ח, לפי החוק ואחרי זה מתקנים אותו. אז בפעם האחרונה, אני העליתי את זה בישיבת המועצה בתור שאילתא, זה גם כן היה שלושה שבועות אחרי המועד שהיינו צריכים לקבל. ואז קיבלתי בכתב, תשובה לשאילתא, שזה התעכב מסיבות אישיות. פה ושם, לגזברות, בסדר. התעכב מסיבות אישיות, אני מאחל לכולם שיהיו בריאים, זה לא מה שיהרוג אותנו.

אבל לא יכול להיות שאחרי שאומרים לי, בישיבה הקודמת, 'זה מתעכב בימים ספורים', אני לא מקבל את זה עד שלושה ימים, או ארבעה ימים לפני הישיבה הזאת. זה לא יכול להיות כזה דבר. לכן אני אומר כזה דבר - שאנחנו עכשיו, על הפרק, הדו"ח השנתי. שזה גם כן צריך להיות במסגרת הזאת, במסגרת של שישים יום. זאת אומרת, אנחנו צריכים לקבל את זה,

ב- 3.3.

שלמה קטן:

בתחילת מרץ. לא יודע, 3.3, 4.3, זה לא עניין של יום - יומיים, אני לא קטנוני. אבל לא יכול להיות שזה יימשך חודש וחצי אחרי זה. אז אני אומר, אותו דין שאמרתי לגבי המסמכים - ופה יש כתובת שהיא אחראית לזה. ופה כתוב הגזבר, הגזבר יגיש. אני יודע שיש לו כל מיני אילוצים, לא להגיש.

מה זה אילוצים לא להגיש?

שלמה קטן:

לא יודע, אולי אומרים לו תשמע, אל תגיש, כי לא גמרנו את זה ולא

משה אופיר:

גמרנו את זה ולא גמרנו את זה, אז זה לא מעניין. החוק לא אומר שזה מותנה באישור משרד הפנים, או בחוות דעת משפטית, כי אחרת הדבר הזה יכול להימשך 20 שנה ולכן המחוקק אמר את זה בצורה ברורה. לכן, אני מצפה שבתחילת מרץ נקבל את הדו"ח השנתי ואם הוא לא סופי, אז נקבל את מה שיש עד אז.

אני אתייחס בקצרה ונמשיך הלאה. הסיבה היחידה לעיכוב, אנחנו עשינו פריסה של החוב עם כפר סבא לחמש שנים. קיבלנו שתי חוות דעת איך מציגים את הריבית. הרי גם 15 מיליון החובות, כשנכנסתי לתפקיד, לבנקים, לא הוכנסו במכה כל ה-15 מיליון עם הריבית שלהם באותו רבעון, אלא הם מוכנסים לפי פירעון מלוות שנתי. כל שלב שנכנס פירעון, פלוס הריבית, ההצמדה וכו'.

שלמה קטן:

מה זה קשור להצגה בדו"חות? זה מדובר בדו"ח הרבעוני.

משה אופיר:

לא,

שלמה קטן:

חבל.

משה אופיר:

תן לי, כי אתה שאלת למה התעכב, תן לי לענות. מה שקרה,

שלמה קטן:

מה שאתה אומר, זאת סיבה לדחות?

משה אופיר:

כן. זאת הייתה סיבה, כדי ש,

שלמה קטן:

סיבה לדחות לפי החוק?

משה אופיר:

הנה, בסופו של דבר, כרגע זה ממתין באמת לתיקון, כי ראינו שהתשובה שקיבלנו מהבודקים הייתה פעם אחת ככה, פעם ככה. יש כאלה שאמרו חצי מיליון מתוך הגירעון פה, אמרו - בכלל לא היה צריך להופיע, אלא רק בכל מועד של תשלום, כמו פירעון מלוות, זאת התשובה הראשונה שקיבלנו. הגזבר קיבל ועדכן אותי להוריד.

שלמה קטן:

לאחר מכן אמרו - רק רגע, תכתבו את זה בינתיים ונמשיך לבדוק.

אנחנו עוד ממתנינים לחוות דעת. רק שתדע, זהו.

אז אני רוצה לשאול אותך עכשיו, בשיא הרצינות,

משה אופיר:

- שלמה קטן:** בלי כעס, כן?
- משה אופיר:** עברו 60 יום,
- שלמה קטן:** כן.
- משה אופיר:** ואתה ממתין לחוות דעת, על פריסה, על,
- שלמה קטן:** אז אתה מציע שבעתיד,
- משה אופיר:** רגע, אז אני שואל אותך, האם לפי דעתך, כל עוד לא קיבלת תשובה, חוות דעת משפטית, או חוות דעת פיננסית, או חוות דעת אני לא יודע מה, אתה רשאי לדחות את העברת הדו"חות? זה מה שאני שואל, זאת הנקודה, זה העיקרון, העיקרון לפי,
- שלמה קטן:** אוקיי, הבנתי, אתה מבקש להימנע מכך, נכון? שמענו.
- משה אופיר:** לא מבקש להימנע. אני אומר שחייבים לתת ואם יש תיקונים, תציג אותם אחרי זה.
- שלמה קטן:** מישהו רוצה להתייחס לנושא?
- משה אופיר:** תציג אותם אחרי זה.
- שלמה קטן:** אוקיי.
- משה אופיר:** אבל, חייבים לתת תוך שישים יום, החוק לא נותן לך שיקול דעת בעניין הזה.
- שלמה קטן:** בסדר.
- משה אופיר:** ואני אומר לך, בתחילת מרץ, לא יודע מה יהיו השיקולים שלך אז, יכול להיות שתחכה לחוות דעת משפטיות, רפואיות ואחרות, אתה, לפי דעתי, חייב להציג את הדו"ח. אם יש איזושהי חוות דעת שתשנה את הדו"ח, תשנה את הדו"ח אחרי שתקבל אותה. אבל לא יכול להיות שאתה לא מציג אותה כי אתה מחכה לזה.
- שלמה קטן:** מאה אחוז.
- משה אופיר:** אוקיי.
- שלמה קטן:** אנחנו עוברים לסעיף הבא של סדר היום.

- יעקב אוחיון:** הצעה שנייה לסדר היום של משה אופיר.
- שלמה קטן:** זה שתיהן, הוא הציע את שתיהן.
- יעקב אוחיון:** לא, זאת הצעה ראשונה שהיו לה שני נימוקים.
- שלמה קטן:** אוקיי, הצעה שנייה, סליחה, נכון.
- ב. הצעה לסדר של משה אופיר: המשך מדידות הנכסים ביישוב**
- יעקב אוחיון:** הצעה שנייה לסדר הוגשה על ידי משה אופיר, המשך מדידות הנכסים ביישוב, לאור תוצאות הפיילוט.
- משה אופיר:** טוב, אני רציתי להתייחס לזה, משום מה ראיתי שבישיבה הקודמת, שזה לא היה על סדר היום, דובר על הנושא הזה, דיברתם על הנושא הזה ועל,
- דבורית פינקלשטיין:** בתחילת הישיבה כן דיברנו.
- משה אופיר:** זכותכם לדבר על כל דבר, אין שום בעיה.
- שלמה קטן:** לא בגלל שלא היית.
- משה אופיר:** לא, אני לא נעלב מזה שדיברתם. שמחתי לקרוא על מה שדיברו שם, אבל מכיוון שזה לא היה על סדר היום ואני רציתי להתייחס לזה, לכן העליתי את הנושא.
- אנחנו קיבלנו את הפיילוט עם כל האינפורמציה שיש שם וכו', דרך אגב, אני לא מבין למה המועצה לא פרסמה את החלקים שאפשר לפרסם לבד וקיבלנו איזה מכתב מאיים, או מכתב שאומר לנו - אסור לפרסם, זה סודי זה פנימי. אני פרסמתי את הדברים שחשבתי שמותר לפרסם, שהם לא אישיים ולא נוגעים לאף אחד, שאנשים ידעו מה קורה. לא יכול להיות שבן אדם שבאו אליו למדוד אצלו בבית לפני 3-4 חודשים, ואמרו לו תוך שבועיים עונים לך, הוא יהיה כל הזמן במתח מה קרה. לפי דעתי המועצה פה עושה עוול לאנשים.
- דבורית פינקלשטיין:** אז פרסמת לכל הקהילה כדי שאותו אדם ספציפי ידע מה קורה?
- משה אופיר:** לא, אני אומר, זה בנוסף. אני פרסמתי לקהילה באופן כללי, שידעו

במה מדובר. אני לא רואה שם שום דבר שהוא כזה שהיה אסור לפרסם, דבר סודי. לפי דעתי זה המינימום שהמועצה הייתה צריכה לעשות לעצמה. עכשיו, בתור נקודה שנייה אני אומר שזה לא בסדר, שגם לאנשים שבדקו, לא נתנו להם. אבל זה לא המיין אישיו שרציתי לדבר עליו. קיבלנו פה פיילוט, שראינו שהחריגה הממוצעת היא, לא יודע כמה, 25 מטרים בערך, כן? באלה שהיו בפיילוט, שהסכימו שיגידו להם,

שלמה קטן: אני אומר לך שבדקתי את הפיילוט, 90% מהחריגות, זה אנשים שכיסו פרגולות, שסגרו מרפסות. זה לא היה כתוצאה ממדידה, לכן נתנו הוראה להמשיך את הפיילוט, להמשיך את המדידה.

משה אופיר: בסדר.

שלמה קטן: אוקיי, תבין. זה לא נעשה,

משה אופיר: זה סותר את מה שאני אמרתי?

שלמה קטן: לא, אתה אומר שתשעים,

משה אופיר: אמרתי ש,

שלמה קטן: ממוצע אני לא יודע ממוצע. כל אחד לפי החריגה שלו.

משה אופיר: זה אנחנו יודעים לעשות.

שלמה קטן: אם מישהו אחד יגיד שאין שם חריגה, שלא כיסה את הפרגולה,

משה אופיר: קיבלנו הסמכה אפילו כמהנדסים, מישהו הסכים לתת לנו, אז אנחנו

יודעים לעשות אחד ועוד אחד.

שלמה קטן: אין בעיה.

משה אופיר: הממוצע בחריגות הוא כ- 25 מטרים, זה לא צריכים להיות... וזה רק,

כמובן, מהאנשים שהסכימו שיבואו אליהם. אני מניח שאלה שלא

הסכימו, אולי יש להם חריגה קצת יותר גדולה. אבל עזוב את זה, זה

הכול ספקולציה.

שלמה קטן: טוב.

- משה אופיר:** עכשיו אני אומר, ברור שהפיילוט נועד להראות לנו איך אנחנו ממשיכים הלאה, כי אחרת בשביל מה עשינו פיילוט? עכשיו אני אומר כזה דבר. ברור, וכולנו מסכימים, וגם אני מניח שהתושבים ביישוב מסכימים, שכל מי שיש לו, שבנה שלא כחוק וכו', שישלם על זה.
- שלמה קטן:** נכון.
- משה אופיר:** כי המועצה זכאית לכפות והאנשים האלה שבנו שלא כחוק - חייבים לשלם.
- שלמה קטן:** והחוק מחייב את ראש המועצה לאתר חריגות.
- משה אופיר:** אחרת זה היה סדום ועמורה מבחינה תכנונית.
- שלמה קטן:** נכון.
- משה אופיר:** לכן אין שום בעיה. אבל אני אומר, האם לא צודק, האם לא נכון, קודם כל, לגמור את הטיפול?
- שלמה קטן:** זה נעשה במקביל.
- משה אופיר:** לא, אז אני מציע משהו אחר.
- שלמה קטן:** איזה טיפול?
- משה אופיר:** אם תיתן לי לדבר,
- שלמה קטן:** לא הבנתי טיפול, מה זה טיפול. שאלתי הבהרה, מותר.
- משה אופיר:** אני ארחיב.
- שלמה קטן:** אני לא מפריע לך, אני שאלתי הבהרה.
- משה אופיר:** אני אסביר את עצמי.
- שלמה קטן:** אוקיי.
- משה אופיר:** אני אסביר את עצמי.
- שלמה קטן:** לא, באמת, אני לא רציתי להפריע, אל תיעלב. שאלתי מה זה טיפול,
- משה אופיר:** אז אני אסביר. יש כחמישים נמדדים, יש להם חריגות כאלה בין מינוס לפלוס גבוה.
- שלמה קטן:** כן.

משה אופיר: לפי דעתי, במקום לרוץ ולהתחיל למדוד לכל התושבים ביישוב, או לכל השכונה הזאת, או לכל השכונה הזאת, בוא נתרכז כעת, הצעה שלי, להעביר לתושבים האלה את התוצאות של הנקודות אצלם ונגמור לטפל באנשים שהיו בפיילוט. למה? אומר לך בדיוק למה, כי יכול להיות שמהעברת הנתונים לתושבים, יעלו כל מיני השגות וכל מיני שאלות, שילמדו אותנו,

דבורית פינקלשטיין: כיצד להמשיך.

משה אופיר: כיצד להמשיך. לדוגמא, תודה שאת עוזר לי, אני מעריך מאוד.

דבורית פינקלשטיין: סליחה.

משה אופיר: זה בסדר גמור. נתקעתי במילה וממש חילצת אותי.

אורית שגיא: בואו נתקדם, די עם ההערות.

משה אופיר: אני רוצה להתקדם. למשל, כן? דוגמא, כשאני קורא, אולי רוב האנשים פה, אני קורא בפייסבוק,

(מדברים ביחד)

משה אופיר: אני רוצה להגיד משהו אחר, עולות כל מיני סוגיות שעשויות לשנות את הגישה שלהם לגבי מדידה ולחסוך הרבה עוגמת נפש וכאב לב. למשל, אני רואה שאנשים, לפי מה שאנשים אומרים, מדדו להם ארגזי רוח ודברים כאלה.

אילן דולב: אסור למדוד ארגזי רוח?

משה אופיר: עכשיו, אני שואל את עצמי, אני כחבר מועצה, כן? אני רואה אנשים, אומרים - מותר למדוד ארגזי רוח?

אורית שגיא: מה זה לא היה ולא נברא? אנשים אומרים שמדדו להם, אז כנראה שהיה.

(מדברים ביחד)

משה אופיר: רגע, סליחה, שלמה,

שלמה קטן: אני מבקש, תנו למשה להשלים.

- משה אופיר:** אני מבקש לסיים את ההצעה שלי לסדר היום. אחר כך אם אתם רוצים לדון בזה, בבקשה, אין בעיה.
- שלמה קטן:** לא, ניתן לך להשלים את דבריך. אני מגן על זכותך לדבר.
- משה אופיר:** כל הכבוד.
- שלמה קטן:** חבר'ה, אני מבקש להקשיב.
- משה אופיר:** איך אמר וולטיר, אני לא מסכים איתך, אבל אני אגן על זכותך להגיד.
- שלמה קטן:** לא, זה לא קשור לזה.
- משה אופיר:** אני אומר, למשל בסוגיה הזאת, אם אנחנו נגיע למסקנה, קודם כל, זה ברור שכן מדדו ארגזי רוח. עכשיו, אם אנחנו נגיע למסקנה, למשל, שלא צריך למדוד ארגזי רוח, אז כבר ניתן הנחיה לחברה, אל תמדדו ארגזי רוח. אתה יודע כמה זה יחסוך פה?
- אורית שגיא:** משה, זה לא עניין של הנחיה, זה עניין של מה מודדים ומה לא. לא אנחנו נגיד מה מודדים.
- משה אופיר:** מה מודדים?
- אורית שגיא:** אני לא יודעת, אבל אני לא עובדת מועצה.
- יעקב אוחיון:** אני רוצה, מהבחינה המשפטית, אין לכם סמכות להמתין עם פיילוט.
- דבורית פינקלשטיין:** קובי, למה כל הזמן, תענה תשובות ענייניות.
- יעקב אוחיון:** אין לכם סמכות לעכב מדידות, רק לאחר, ולהגיד - אנחנו נחדש אותן רק לאחר הליכי השגה. אין כזה מושג.
- משה אופיר:** למה אין לנו סמכות?
- יעקב אוחיון:** אנחנו, משנמצאו חריגות או שטחים נוספים, חובה למועצה לגבות אותם מיידית, גם על פי חוק. הגשת השגה,
- דבורית פינקלשטיין:** לא שמת לב,
- יעקב אוחיון:** גם אם תתנו הוראה כזאת, אנחנו כדרג ביצועי - לא יכולים למלא את זה.
- דבורית פינקלשטיין:** קובי, זה לא יכול להיות חד צדדי.

(מדברים ביחד)

דבורית פינקלשטיין : מצד אחד אתה אומר - אין לכם סמכות לעצור את העבודה, מצד שני

אתה מציג בפנינו תהליך שאומר - אנחנו הולכים למדוד ואז יקבל

התושב איזשהו פידבק,

יעקב אוחיון : נכון.

דבורית פינקלשטיין : ויהיה לו זמן. אבל הוא לא קיבל.

יעקב אוחיון : לכל מי שהופיע בפילוט ומדדו אותו,

(מדברים ביחד)

יעקב אוחיון : למי שהיו לו בדיקות נכס, גם זה נעשה באופן שוטף, בלי קשר לפיילוט,

כי לפני כן יניב, שפעם עבד ב... הוא יודע משהו או שניים על מדידות

וגם שאנשים מבקשים אישורי נכסים, עושים להם את הבדיקות של

המדידות האלו. כל אלו, אחרי שהיום סגרנו עם היועצת המשפטית,

יקבלו הודעה מסודרת, בצירוף,

דבורית פינקלשטיין : אבל עבר הרבה זמן.

שלמה קטן : אבל אף אחד עוד לא חויב.

יעקב אוחיון : בצירוף התשריט.

דבורית פינקלשטיין : אבל אתם הודעתם שמשנת 2015 הולכים להיות מחויבים. אני מדברת

על נוהל תקין. אתה בנית את התהליך, תעמוד בו.

יעקב אוחיון : אני עומד בו, סיימנו,

שלמה קטן : סליחה, נגיד מישוהו מצאו לו 30 מטרים,

דבורית פינקלשטיין : לא משנה.

אורית שגיא : אין לנו ויכוח,

דבורית פינקלשטיין : למה אתם חושבים שאנחנו נגד התקן?

שלמה קטן : יצאו הודעות לתושבים, מסודרות.

יעקב אוחיון : הודעות שומה מסודרות.

משה אופיר : אני שואל אותך שאלה,

יעקב אוחיון: שנייה, אני משלים. יצאו הודעות שומה מסודרות, שהנוסח שלהן עבר סינון של יועצת משפטית. אליה, להודעת השומה, יצורף מה השטחים שנוספו.

דבורית פינקלשטיין: הפיילוט היה לפני חודשיים.

יעקב אוחיון: יש כאלו שיש להם גם שטחים שיהיה להם לעשות זיכוי. מה השטחים שנוספו, מה השטחים שהיו לפני, מה השטחים אחרי תוצאות המדידה.

אורית שגיא: משה, אני לא מבינה את ההערה הזאת. אם אנשים, אני אומרת פה בפה מלא, אני שמחה שיש את הסקר הזה. אני חושבת שהיה צריך לעשות אותו. אני חושבת,

(מדברים ביחד)

אורית שגיא: תן לי לסיים את המשפט, אני יכולה לסיים? תנו לי לסיים את המשפט. אני שמחה שהסקר הזה מתקיים, אני חושבת שנכון וצריך לקיים אותו. אני חושבת שצריך לקיים אותו בתבונה, ואני אגיד יותר מזה. מי שפשע ועשה דברים שהם לא על פי החוק במודע ולצערנו, אנחנו יודעים שיש לא מעט כאלה ביישוב, שישלם. ולי חבל שאי אפשר אפילו לחייב אותו רטרו אקטיבית.

משה אופיר: אני מסכים איתך במאה אחוז.

אורית שגיא: ועוד דבר שאני רוצה להגיד, אני חושבת שכל המונחים של ממוצע, הם לא רלוונטיים למקרה הזה.

משה אופיר: מסכים איתך.

אורית שגיא: כי יש אנשים, מספיק שבן אדם אחד כיסה פרגולה, שהיא 25 מטרים וזה לא יכול להיכנס על שום ממוצע של בן אדם אחר.

משה אופיר: אני מסכים איתך.

אורית שגיא: אין פה ממוצעים.

שלמה קטן: רגע, רגע,

יעקב אוחיון: ככל שיותר גדול, חובה עלייך לגבות מס מיד.

- אורית שגיא:** אני מסכימה, אין ויכוח בזה. קובי, אין ויכוח על זה.
- משה אופיר:** את לא הבנת מה אמרתי, סליחה.
- אורית שגיא:** אין ויכוח על זה בכלל. אני הבנתי את ההשגה שלך, הבנתי.
- שלמה קטן:** משה, אני העברתי פה,
- משה אופיר:** אז מה הויכוח,
- אורית שגיא:** מה שאני רציתי להגיד, שלמה, בסוף שלי, שרציתי להגיד של קובי, אנחנו לא מחפשים שום סמכות בעניין הזה, בסדר? אנחנו לא רוצים להורות על הפסקת המדידות. אנחנו רוצים להיות רגועים ושקטים ואנחנו רוצים לדעת, לתת תשובות לתושבים.
- יעקב אוחיון:** היא הודעה לתושב, שתהיה תוך שבוע,
- שלמה קטן:** אתם מדברים, גם מי שיש לו שלושים מטרים,
- יעקב אוחיון:** שמפרטת את תוצאות המדידות, מצרפת את תשריט המדידה, מצרפת את טופס ההשגה, אומרת לו את האופן שיש איך להגיש השגה, מה המועד ולמי וגם מפרטת לו את זמני ההשגה, כדי לקבל. לא תהיה שום המתנה לתוצאות השגה, ולא לתוצאות ערר, כי כל המתנה כזאת זה חיוב אישי של בעלי תפקידים פה. כי כשנתגלו השטחים,
- אורית שגיא:** אבל לא נתגלו, כי מה שלא היה עוד לא נתגלה.
- יעקב אוחיון:** מה שהיה ביקור ויש תוצאות מדידה, מבחינתנו התגלה. נתגלו שטחים לא חוקיים.
- אורית שגיא:** לא, אנחנו מדברים על שטחים שעוד לא נמדדו, אז מה הקשר? לא הבנתי. לא הבנתי את ההערה.
- יעקב אוחיון:** אני רוצה להגיב,
- משה אופיר:** ההצעה שלו - בוא נחכה שכל אלה שהיו בפיילוט יגישו השגה.
- יעקב אוחיון:** לא אמרתי את זה.
- משה אופיר:** ונחכה על מה הם יגישו.
- (מדברים ביחד)

- שלמה קטן:** חבר'ה, אני הבנתי אותך, אבל תבינו. משרד הפנים, לפני שנה משרד הפנים כבר שאל אותנו למה עוד לא עושים סקר יחסים. התחייבנו להתחיל אותו ב- 2014. אנחנו כבר ב- 2015, נעשה פיילוט, זה הסקר שעשיתם כבר ב- 2013. למה אין את הארנונה? ידעת שתקבל ארנונה מסקר הנכסים. זה מחט על תחת.
- שלמה קטן:** גם נושא הארנונה זה היה חלק מאותה התכנית, אבל בוא נדבר. למה אני שקט מתוצאות הפיילוט? אני לא ראיתי שם שבאו ומדדו בית ישן שהיה מאה מטרים, פתאום מצאו מאה עשרים, לא. ראיתי שרוב הבנייה זה אנשים שלא דיווחו על מחסנים, סגרו פרגולות.
- משה אופיר:** אתה אמרת בעצמך שזה ברוטו. זה מוסיף, אמרת על הבית של השכן שלך, בישיבה לפני הקודמת.
- שלמה קטן:** מה?
- משה אופיר:** שאמרת הבית, הוא לא הוסיף שום דבר, ועכשיו אם ימדדו לו ימצאו במקום מאה,
- שלמה קטן:** אני לא אמרתי את זה.
- אורית שגיא:** הוא סיפר על עצמו, לפי דעתי.
- משה אופיר:** הוא סיפר על עצמו? סליחה.
- שלמה קטן:** אמרתי - אני רוצה לבדוק.
- משה אופיר:** שהוא אומר שמה,
- אורית שגיא:** לא היה דבר, זה מה שחששנו, אבל זה,
- שלמה קטן:** חששנו. זה היה החשש.
- אורית שגיא:** זה לא היה בפיילוט.
- שלמה קטן:** עכשיו תקשיב, אני העברתי פה 45 נכסים, אנשים שהולכים לקבל משכנתא, אנשים שמוכרים פה בתים, חלק מכרו קודם והעבירו עכשיו, 45 נכסים.
- משה אופיר:** כולם היו חריגה.

- שלמה קטן:** סליחה, לא אמרתי כולם. יש פה בתים, כמו גבעת טל, שלא חורגים. כמעט ולא בבתים מדורגים. רק לאחרונה, ברחוב גלבו, העברתי שלושה נכסים ולא היה אחד בהם שלא היו בו תוספות. ועל התוספות לא היה ויכוח. זאת בניית פרגולה שלא דווחה למועצה, בעבר, לפני 5-6 שנים, לא הלכנו אחורה.
- משה אופיר:** מחסן צומח.
- שלמה קטן:** שנייה, פתאום נהיה תשעה.
- משה אופיר:** אני מבין מה שאתה אומר,
- שלמה קטן:** אין דבר כזה.
- משה אופיר:** אני מבין מה שקובי אומר.
- שלמה קטן:** אין דבר כזה ארגזי רוח, אם מישהו מדד אולי הוא מדד, אבל אין, לא יהיו חיובים.
- משה אופיר:** שנייה, אז אני רוצה לשאול אותך שאלה.
- אורית שגיא:** לא, אנשים אמרו שלמה, אנשים לא המציאו.
- שלמה קטן:** אבל לא עשו חיוב על זה. אולי הוא פתח ככה,
- משה אופיר:** אני שואל אותך שאלה תיאורטית.
- שלמה קטן:** תראה לי מישהו שחייבו אותו.
- (מדברים ביחד)
- משה אופיר:** אני רוצה לשאול אותך,
- שלמה קטן:** כן, תתקדם.
- משה אופיר:** יש שטח, קודם כל אני רוצה להצהיר שמה שאורית אמרה מקובל עליי, ומה שקובי אמר - מקובל עליי.
- שלמה קטן:** בסדר.
- משה אופיר:** אבל, אבל, יש לנו צו ארנונה. קודם כל, אני רוצה גם להגיד לך

- שלא יכול להיות שבן אדם, שיש לו בית ישן, שמעולם לא בנה תוספת,
שלמה קטן: לא נמצא, כי עשינו פיילוט, למה עשינו פיילוט?
- סליחה, רגע, בן אדם צדיק, שמעולם לא בנה ואתה אמרת את זה על
משה אופיר: עצמך, בוא נגיד עליי, כן? בוא נגיד שאני לא הייתי בונה אף פעם והייתי
 נשאר בבית הישן שלי. אז חברת צוותא אמרה - הבית הזה הוא X
 מטרים, והיא דיווחה למועצה לפי השיטה אז שהייתה נטו. ועכשיו הם
 באים ומודדים,
אורית שגיא: אין קשר, היא תמיד הייתה ברוטו,
משה אופיר: חברת צוותא, היא מדדה נטו ועכשיו מודדים ברוטו, אז לא תהיה
 תוספת?
אורית שגיא: לא, לא, לא, לא, לא, סליחה. אני יכולה לתקן אותך שהבית שלי,
 המדידה שמדווחת במועצה, דרך אגב, אני במקרה שלי - המועצה
 חייבת להחזיר לי כסף. מחייבים אותי, ואני יודעת את זה כבר שנים,
 אבל מחייבים אותי,
יעקב אוחיון: עוד לא מדדנו, חכי.
אורית שגיא: אני הבאתי שמאית שמדדה את הבית ברוטו - ברוטו ואמרה לי,
 מחייבים אותך 15 מטרים יותר ממה שיש בבית. זה הפוך בבתים שלנו.
משה אופיר: בסדר, אני לא מדבר עלייך. אתה ידוע שחברת צוותא חייבה על פי נטו
 ועכשיו ברוטו. אז תהיה תוספת.
שלמה קטן: יש לי שאלה.
אורית שגיא: מי אמר שצוותא דיווחה נטו?
משה אופיר: ארגזי רוח למשל, לא היה.
אורית שגיא: זה בכלל לא נכון.
משה אופיר: זה נכלל בצו?
שלמה קטן: קובי אומר שלא.
משה אופיר: איפה זה כתוב בצו?

הוא הסביר קובי, אם היית מקשיב,	אורית שגיא:
אני חושב שהבאתי מסמך שמסביר,	יעקב אוחיון:
מה זה ברוטו - ברוטו? אני רוצה להבין. שואלים אותי מה זה ברוטו - ברוטו, זה עם הקירות בחוץ, מה זה ברוטו - ברוטו? מה זה?	משה אופיר:
קירות חיצוניים.	אורית שגיא:
קירות חיצוניים אני מבין מה זה, זה ברוטו.	משה אופיר:
ושטחים ציבוריים.	אורית שגיא:
שטחים ציבוריים משותפים, כמו שבמדורגים שניים.	שלמה קטן:
נגיד - פיר של מעלית.	אורית שגיא:
שטחים ציבוריים משותפים, זה, אני רוצה,	משה אופיר:
לא חיצוניות,	שלמה קטן:
חיצוניות, זה קיר חיצוני.	משה אופיר:
בואנה, אתה עשרים שנה פה.	???:
הסעיף הזה קיים עוד מימי המועצה האזורית.	שלמה קטן:
זה כתוב ככה, אבל מה פירוש הדבר?	משה אופיר:
אז אומר לך - ברוטו - זה קירות חיצוניים. ברוטו - ברוטו, זה השטחים המשותפים הציבוריים בבתי.	שלמה קטן:
בבתי פרטיים - אין ברוטו - ברוטו.	משה אופיר:
אין.	שלמה קטן:
רק ברוטו.	משה אופיר:
דווקא יש פה בתים פרטיים שיש להם שטחים משותפים. יש בתים שיש מקלטים משותפים.	אורית שגיא:
על מקלטים משותפים משלמים?	משה אופיר:
לא, זה שוק פרטי. לא אלה.	שלמה קטן:
לנו, אנחנו שני,	אורית שגיא:
אתה רוצה להגיד לי על בית הכנסת הזה?	משה אופיר:

- אורית שגיא:** לא, אני גרה בקוטגי...
(מדברים ביחד)
- אורית שגיא:** משה, אני גרה בקוטג, והקוטגי הצמוד שלי, יש לנו ממד משותף, יש לנו מסדרון באמצע. זה לא פרטי.
- שלמה קטן:** זה היה תמיד, אין פה שינוי בתפיסה הזאת.
- משה אופיר:** עכשיו, מי מגדיר למודדים את הפרשנות של צו הארנונה למדידות שלהם?
- יעקב אוחיון:** אמרתי שהייתה ועדת היגוי,
- שלמה קטן:** יש מהנדס,
- יעקב אוחיון:** ישבו שם נציגי הגזברות, כולל הגזבר. ישב שם יועץ משפטי צמוד, עורכת הדין עינב סילורה ממשרד של חייקין וישבו גם נציגי החברה, יחד איתי ופיצחנו את צו הארנונה.
- משה אופיר:** שמע, אם הגעתם, יש לכם חוות דעת שארגזי רוח הם,
- יעקב אוחיון:** אני לא יודע מה זה ארגזי רוח.
- שלמה קטן:** מי ארגזי רוח? אני לא יודע.
- משה אופיר:** אז אולי כדאי לברר. תבדקו. אפשר לקבל תשובה על העניין הזה?
- יעקב אוחיון:** אני לא יודע מה זה ארגזי רוח.
- משה אופיר:** אתה לא יודע? אז תשאל את המהנדס.
- יעקב אוחיון:** שהתושבים שאצלם נעשו מדידות יקבלו את הודעת השומה, עם התשריט, אם הם יראו שם ארגז רוח מחויב, יגישו השגה.
- (מדברים ביחד)
- משה אופיר:** שלמה, זה לא מקובל עליי.
- שלמה קטן:** אני ראיתי את הפיילוט, אין. הוא אומר לך.
- משה אופיר:** אני מכיר,
- שלמה קטן:** חייבו?
- משה אופיר:** כן.

שלמה קטן:	ארגז רוח?
משה אופיר:	כן. כן. אז לכן,
אורית שגיא:	אתה לא יודע שחייבו... (מדברים ביחד)
משה אופיר:	כתוב בפיילוט שקיבלנו שטחים לחיוב. אני מבקש,
שלמה קטן:	תביא לי את זה, אני רוצה לראות את זה.
משה אופיר:	שלמה, על מנת שלא יהיו ויכוחים סתם,
שלמה קטן:	אתה אומר שראית, אתה מוכן להוציא לי ולהביא לי את זה?
משה אופיר:	תן לי להגיד משהו. המזכיר לא יודע מה זה ארגזי רוח, הוא לא חייב לדעת, אוקיי? אבל אתה, בתור ראש מועצה, שאתה גם תקבל את כל המכתבים מהתושבים, אז על מנת לקצר את התהליכים, ואולי לחסוך עוגמת נפש, אנא ממך - ברר את הנושא ותיתן תשובה.
שלמה קטן:	בסדר. אוקיי, זהו? אפשר להתקדם?
אורית שגיא:	קובי, אני רוצה עוד שאלה ששאלו כבר כמה אנשים ולא ידעו לתת תשובה, אולי אתה תדע לתת. ביובלים יש חניות שנבנו, בעצם, למעלה - מעל שטח החצר. ובעצם, מתחת לחניות, נוצר חלל פתוח. האם זה חלל שמחושב בחיוב הארנונה? אתה יודע לענות על זה?
יעקב אוחיון:	כל שטח מקורה הוא בחיוב הארנונה.
אורית שגיא:	לא, אבל ה שאלה אם כאן היה איזשהו אילוץ בנייה של חניה.
יעקב אוחיון:	כל שטח מקורה מחויב בארנונה.
משה אופיר:	כשהם רוצים לסגור את זה, הם צריכים להגיש בקשה לעירייה?
שלמה קטן:	כן, בוודאי.
משה אופיר:	אז כל עוד הם לא סגרו, למה שישלמו?
אורית שגיא:	גם אם זה שטח שאין בו שימוש?
משה אופיר:	אני יודע מה זה, המגרש הוא נמוך והחניה היא למעלה. (מדברים ביחד)

- משה אופיר:** יש הרבה מקומות שהחניה היא עילית.
- יעקב אוחיון:** ניוועץ ביועצת המשפטית ונביא תשובה מוסמכת.
- משה אופיר:** אם זה פתוח גם צריכים לשלם?
- אורית שגיא:** קובי נעביר את זה ליועץ משפטי ונבדוק.
- שלמה קטן:** אתה שואל אותי שאלות, אני יודע שבזמנו, למשל,
- משה אופיר:** אוקיי, אני יודע שכל דבר צריך לשלם אצלך.
- אורית שגיא:** אבל זה לא מה שהוא אמר, משה.
- משה אופיר:** הוא אמר שכל דבר צריך לשלם אצלו.
- אורית שגיא:** לא. הוא אמר - תביא לי דוגמא, אני אעביר את זה לחוות דעת, ליועצת המשפטית.
- משה אופיר:** מה זה דוגמא?
- (מדברים ביחד)
- שלמה קטן:** אתה אומר שראית ארגז רוח, תביא לי.
- אורית שגיא:** שלמה, זה פרגולה.
- (מדברים ביחד)
- משה אופיר:** יש חניה עילית,
- שלמה קטן:** אם אתה שואל אותי,
- משה אופיר:** אז מה אתה חושב?
- שלמה קטן:** אני חושב, בזמנו, עוד לפני התקן, בתקופתי, עשו שלושה כאלה שעשו חניות כאלה וכן שילמו למטה.
- אורית שגיא:** מה שיגיד היועץ המשפטי, זה מה שיהיה.
- דבורית פינקלשטיין:** תבדקו את זה.
- אורית שגיא:** בדיוק.
- דבורית פינקלשטיין:** אנחנו לא רוצים את דעתכם, רוצים חוות דעת.
- משה אופיר:** אני אגיד לך, שלמה, אני אגיד לך למה אני שואל,
- שלמה קטן:** יש לנו לפעמים מקרים שאנחנו מביאים חוות דעת, אתה תופס אותי -

- מה עושים ככה, מה עושים ככה.
משה אופיר: יש דברים כלליים, כמו ארגזי רוח וחניות וזה, וזה.
שלמה קטן: ארגזי רוח.
משה אופיר: ברגע שתהיה תשובה לעניין הזה, אפשר להוריד את זה ישר, ולא לגרום לאנשים לרוץ.
שלמה קטן: אני עד לרגע זה, לא ראיתי מישהו שחויב על ארגז רוח. בכנות אני אומר. תראה לי תמונה של מישהו.
 (מדברים ביחד)
אורית שגיא: רגע, מה שהוא אמר שזה שמדדו את זה, לא אומר שיחייבו את זה.
אילן דולב: אני יכול להציע משהו? קובי הכין מסמך של שאלות ותשובות שפורסם לכל התושבים. כל שאלה נוספת שיש תעלו אותה,
שלמה קטן: נבדוק אותה.
אילן דולב: נעלה אותה ונפיץ אותה. אין לנו עניין להסתיר מאף אחד איך הולכים לחייב, הכול יתבצע לפי החוק ולפי חוות הדעת של היועצת המשפטית.
משה אופיר: יש לי פה הודעה, משהו חשוב, לשאול מה שהוא שאלתי.
אילן דולב: אבל זה לא,
שלמה קטן: אבל הוא לא שואל, הוא כבר כתב לאנשים את זה.
משה אופיר: הנה, רגע, באמת שאלה טובה. אמר קובי שהיועצת המשפטית הצמודה, היא נתנה חוות דעת לגבי מה צריכים ומה לא צריכים לחייב. למה אנחנו לא יכולים לקבל את זה?
יעקב אוחיון: זה לא,
משה אופיר: זה לא מה?
יעקב אוחיון: זאת לא חוות דעת מרוכזת, כתובה שנעשתה,
שלמה קטן: פניות מעבירים אליה. זה שאלה ותשובה. אתה רוצה כל דבר, נו באמת.
יעקב אוחיון: שאלת שאלה כללית? זה בסדר.
משה אופיר: לא, אני רוצה לדעת, הוא אמר קודם שהיועצת המשפטית המכובדת,

- שכחתי איך קוראים לה, פירקה את העצה והנחתה אותם בצורה מדויקת.
- יעקב אוחיון:** בסדר, אבל,
- משה אופיר:** למה אי אפשר להפיץ את זה לתושבים?
(מדברים ביחד)
- יעקב אוחיון:** אילן הציע,
- שלמה קטן:** אופיר, לא בצעקות, תעשה טובה.
- יעקב אוחיון:** אילן הציע הצעה חכמה,
- משה אופיר:** למה אנשים לא,
- יעקב אוחיון:** תראה, אני רוצה לדבר, אתה מתפרץ אלי.
- משה אופיר:** קובי, זה דיון של חברי מועצה. אני מבקש ממך לא להשתתף בזה.
- יעקב אוחיון:** אני לא שואל אותך.
- משה אופיר:** זה דיון של חברי מועצה. אתה לא מוסמך לדבר אלא אם כן נותנים לך רשות דיבור.
- שלמה קטן:** אני נותן רשות.
- משה אופיר:** אתה שמעת אותי? אני הייתי מספיק בישיבות מועצה של הרבה מקומות. המזכיר לא משתתף בישיבות מועצה.
- יעקב אוחיון:** מה אתה אומר?
- משה אופיר:** מה שאתה שומע.
- שלמה קטן:** קובי, למה אתה נכנס לויכוח?
- משה אופיר:** אתה לא חבר מועצה, אין לך סמכות לדבר פה. כל הזמן אתה מפריע לנו.
- שלמה קטן:** די, מספיק עם ההצגה הזאת. אני מנסה לדבר, אתה לא נותן לי. אני אומר, אילן הציע הצעה חכמה, אמר - יש כזאת שאלה, ארגזי רוח, יש כמה שאלות כאלה? תעביר אותן, קובי יבדוק אותן כמו שהוציא את השאלות והתשובות, יוסיף גם את השאלות והתשובות האלה.

- משה אופיר:** אני יודע, ארגזי רוח ועכשיו שמעתי,
- יעקב אוחיון:** רגע, תן לי לדבר,
- משה אופיר:** למה אי אפשר להעביר לנו,
- אורית שגיא:** אבל אין לזה סוף? משה, כל תושב עכשיו יקבל חוות דעת משפטית? נו באמת.
- משה אופיר:** לא.
- אורית שגיא:** אם יש סוגיות עקרוניות, כמו אלה שעלו פה, נבקש ונקבל חוות דעת משפטית, אין בעיה.
- שלמה קטן:** אתה סתם עושה.
- יעקב אוחיון:** משה, אתה באמת מצחיק.
- שלמה קטן:** טוב, אני רוצה לבקש את אישורך, אם תסכים.
- אורית שגיא:** מה שברור מצו הארנונה, ברור. מה שדורש חוות דעת פרטנית,
- משה אופיר:** חוות הדעת של היועצת המשפטית יצאה למודדים ולפי זה מדדו.
- אורית שגיא:** מה פתאום. חוות דעת?
- יעקב אוחיון:** למה אתה ממציא דברים?
- משה אופיר:** אז איך הם החליטו למדוד ארגזי רוח?
- יעקב אוחיון:** כי אנחנו הנחנו אותם. אנחנו ישבנו ודיברנו עם עינב, אמרנו - עלתה סוגיה כזאת, נתנה לנו תשובה כזאת, נתנו הנחיה כזאת. על כל שאלה שעלתה, מה לא ברור? אנחנו, יחד עם הצוות שמודד ויחד עם עינב. אתה רוצה להיכנס לכל איך מנהלים מועצה? אז בוא ותנהל.
- משה אופיר:** אני לא רוצה להיכנס לאיך מנהלים מועצה, אני, לשמחתי, כבר פרשתי מהעניינים האלה.
- יעקב אוחיון:** אז תאמין לנו, אנחנו עושים הכול לפי החוק.
- שלמה קטן:** באמת עכשיו, לא נכנס דיון על צו הארנונה. משה, לא נכנס דיון, אני עובר לסעיף הבא.
- משה אופיר:** זאת אומרת שאני צריך להעביר שאלות ואני אקבל תשובות?

- שלמה קטן:** אם יש לך שאלה, כל שאלה עקרונית, תעבירו.
- משה אופיר:** זאת אומרת - ארגזי רוח,
- (מדברים ביחד)
- משה אופיר:** מה הייתה המטרה של הפיילוט, אם אנחנו לא לומדים אותו,
- שלמה קטן:** אני אגיד לך מה המטרה, המטרה של הפיילוט הייתה מטרה פשוטה,
- משה אופיר:** סליחה, תן לשאול.
- שלמה קטן:** היה חשש של האנשים, והוא בא כל הזמן במסגרת, אנחנו... היה חשש,
- כולל שלי, אני מודה.
- משה אופיר:** שמה?
- שלמה קטן:** אמרו כולם, זאת חברה שמקבלת לפי אחוזים והיא תנסה להגדיל, לנפח. הפחד היה שבית של 140 ובית של 100 ובית אחר, פתאום יצמח, סתם יצמח. עלו שאלות כאלה. אמרנו, נעשה פיילוט כדי לראות מה סוג,
- משה אופיר:** הפיילוט זה כדי לראות את האמינות של החברה?
- שלמה קטן:** לא אמינות.
- יעקב אוחיון:** זה לבדוק תהליכי עבודה.
- משה אופיר:** קובי, אמרתי לך, אל תתערב לי.
- יעקב אוחיון:** אני אתערב.
- משה אופיר:** קובי, אתה המזכיר, אתה לא חבר מועצה, קובי. מה אתה מתפרץ?
- שלמה קטן:** הפיילוט נועד להרבה דברים. ללמוד תהליכי עבודה, לראות איך אנחנו מתמודדים, להעביר שאלות ליועצת המשפטית וכו', זה אחד. שתיים - כאן היה אי שקט נפשי של כולם, בהנהלה וגם חברי המועצה, שקיבלנו את הפיילוט והפיילוט הוכיח שחלק לא מבוטל מהתושבים, במשך 15 שנה, לצערי, בנו, קיבלו אישור לפרגולה פתוחה וכו'. זה חלק לא קטן.
- משה אופיר:** אתה לא יודע מתי בנו, אולי בנו בתקופה שלך אז?
- שלמה קטן:** אפילו מקרה של משהו שאני חתום בתקופתי, חתום על 3.7 מטרים

- מחסן, והוא פתאום תשעה מטרים.
- משה אופיר:** אולי זה בנו בתקופתך? אולי זה 15 שנה? אולי 20 שנה?
- שלמה קטן:** אולי עשרים. טוב, אני עובר לנושא הבא.
- משה אופיר:** שלמה, לא נראה לך שהבית צריך להשלים את הפאזה, להודיע לאנשים,
- שלמה קטן:** אבל זה כן משלים, הוא אמר לך שזה יוצא אליהם. מה זה קשור? מה קשור אי' ל- ב'?
- משה אופיר:** אולי כתוצאה מהשגות של אנשים אתה תגלה כל מיני טעויות?
- שלמה קטן:** טוב, המשכנו.

החלטה: נדונו שתי הצעות לסדר של משה אופיר:

א. העברת מסמכים לחברי מועצה לפי בקשתם.

ב. המשך מדידות הנכסים ביישוב לאור תוצאות הפיילוט.

(מדברים ביחד)

6) תב"ר העתקת מבנים יבילים בגבעת טל.

- שלמה קטן:** טוב, בסדר, גמרנו. אני רוצה לבקש את אישורך, אם תסכים. אנחנו צריכים להעביר, כדי לקדם את הבנייה שבקרוב תונח על שולחנו, של 130 היחידות ובעתיד, יש לנו מבנים שאנחנו מצאנו. מבנה אחד של תרבות תורנית שמשמש כבית כנסת בגבעת טל. מבנה של המועצה.
- משה אופיר:** יש שם בית כנסת יביל.
- שלמה קטן:** כן, על זה אני מדבר. עכשיו, כדי להקים את 130 היחידות, נצטרך להזיז אותן. דבר שני, בעתיד נצטרך להזיז את המבנים של המעון, שברגע שהוא יאוכלס, אני מקווה גם בספטמבר. אנחנו רוצים להקים, יש לנו בקרן, כמה אדון?

- אילן דולב:** יש לנו 251 אלף ₪ ועוד 117.
- שלמה קטן:** לא, כמה יש בקרן כרגע?
- אילן דולב:** שני המספרים האלה, אחד 251, יש לנו שתי קרנות פיתוח, אחת בסך 251,527 והשנייה על 117,251 ₪.
- שלמה קטן:** עכשיו, אנחנו רוצים להגדיל תב"ר אחד. הראשון, 250 אלף, זה להביא קרוון אחר או לבדוק העתקתו. אנחנו כנראה נצטרך להביא קרוון אחר, להציב אותו בגבעת טל במקום קצת יותר למעלה, כדי לפנות את המבנה ההוא ולא להשאיר את השכונה ללא מקום. המקום יובא לוועדת בנייה, אבל אני צריך להתחיל לקבל הצעות מחיר לדברים.
- משה אופיר:** אני רוצה לדעת איפה יהיה המיקום שלו.
- שלמה קטן:** המיקום שכרגע בחרנו,
- משה אופיר:** אולי ישימו את זה ברחוב גילת.
- שלמה קטן:** לא, אתה רוצה, זה אני אתן לך תשובה. אתה זוכר איפה שעשו את ה-11 חניות האלה?
- משה אופיר:** בגבעת טל?
- שלמה קטן:** כן, מאחוריו יש מגרש? שם ההקמה. אנחנו מבקשים אישור להקים תב"ר של 250 אלף מקרן מבני ציבור.
- משה אופיר:** אני נמנע.
- שלמה קטן:** אבל אתה מסכים שנעלה את זה לדיון? כי זה לא היה על הסדר.
- משה אופיר:** אני אומר לך מראש, אני נמנע כל עוד אני לא רואה.
- שלמה קטן:** העתקת מבנים יבילים בתוך גבעת טל. סכום התקציב, הסכום הוא 250 אלף ₪, מקור תקציבי קרנות הרשות 100%, העתקת מבני ציבור.
- משה אופיר:** אי אפשר להעביר את המבנה?
- שלמה קטן:** לא, בדקנו את זה, הוא יתפרק וגם העלות תהיה לא פחות. זה דבר אחד, מי בעד?
- משה אופיר:** שיבנו בית כנסת קבוע שם.

- שלמה קטן:** פעם למטה, איפה שהמיני, יבנו,
- משה אופיר:** אז למה לא להתחיל, במקום לזרוק כסף?
- שלמה קטן:** עכשיו תשלח אותם לרדת לשם?
- דבורית פינקלשטיין:** גיאוגרפית זה מאפשר להגיע עד לשם ברגל?
- שלמה קטן:** אין כסף לקבוע בשנים הקרובות, יצטרכו להקים עמותה וכל הסיפור.
- משה אופיר:** 250 אלף ₪.
- שלמה קטן:** אבל לקבוע צריך לעבור את כל התהליך שעוברים עכשיו ברחוב גלעד.
- משה אופיר:** תיאורטית, אתה זורק עכשיו 250 אלף ₪?
- שלמה קטן:** זה לא יהיה 250, אנחנו נמכור את הקיים וכל מיני. כרגע, ב- 250 תאפשר לי,
- משה אופיר:** למה עכשיו צריך להחליט על זה?
- שלמה קטן:** בית כנסת זה במרץ הם צריכים להתחיל לעבוד. במרץ הם מתחילים לבנות.
- משה אופיר:** חשבתי ספטמבר.
- שלמה קטן:** לא, ספטמבר זה המעון, גם שם תהיה תזוזה.
- דבורית פינקלשטיין:** שלמה, הקבוע יהיה למטה?
- שלמה קטן:** אנחנו עוד לא החלטנו.
- דבורית פינקלשטיין:** לא יודעים.
- שלמה קטן:** בזמנו היה תכנון למבנה משולב, איפה שהמיני פיט, שהיה צריך לבנות מקווה, בית כנסת ומועדון, משהו כזה.
- משה אופיר:** אין ספק שצריך לתת לגבעת טל בית כנסת.
- שלמה קטן:** זה יהיה בוועדת בנייה, מי בעד הוספה לסדר היום? פה אחד.
- מי בעד התב"ר? שישה בעד. השמות הם: גבי סוויסה, שלמה קטן, שי רוזנצווייג, אלי שי, דבורית פינקלשטיין ואורית שגיא. נמנע,
- משה אופיר:** אני רוצה להגיד שאני נמנע בגלל שאני לא יודע איפה זה הולך להיות.
- שלמה קטן:** הקבוע.

- משה אופיר:** לא, הזמני. הקבוע לא מעניין אותי עכשיו.
- שלמה קטן:** הזמני זה,
- דבורית פינקלשטיין:** הוא לא רואה לנגד עיניו את השטח.
- שלמה קטן:** אני אפילו מוכן לקחת אותך אישית לשם.
- משה אופיר:** לא, אל תיקח אותי אישית. אני רוצה לדעת אם זה מפריע לתושבים, זה הכול.
- החלטה:**
- א. מאשרים פה אחד להוסיף את הנושא לסדר היום.**
- ב. מאשרים ברוב מוחלט של קולות החברים (משה אופיר – נמנע)**
- תב"ר להעתקת מבנים יבילים בגבעת טל**
- ע"ס של: 250,000 ש"ח.**
- מקורות מימון: קרנות הרשות – אגרת מבנה ציבור (100%).**

(7) הגדלת תב"ר 374 – הקמת מרכז ביטחון וסגירתו.

- שלמה קטן:** סעיף שני, הגדלת תב"ר 374 - הקמת מרכז ביטחון וסגירתו, כאילו לסגור את התב"ר וכו', וכו'.
- משה אופיר:** מה זה הדבר הזה?
- שלמה קטן:** היה לנו תב"ר למרכז ההפעלה שנמצא בתוך המקלט הגדול. מרכז ביטחון. אגב, קיימנו שם תרגיל מדעים.
- משה אופיר:** איפה זה?
- יעקב אוחיון:** לא היית שם?
- שלמה קטן:** אני אבקש מאריה לקחת אותך.
- משה אופיר:** תגיד לי בקיצור.
- שלמה קטן:** יש שם מרכז הפעלה, שבחירום יושבים כל המועצה שם.
- משה אופיר:** מה יש שם? טלפונים, קשר?
- (מדברים ביחד)

מה יש שם?	משה אופיר:
זה חמ"ל, עם טלפונים, עם מחשבים, עם צג דיגיטלי,	יעקב אוהיון:
עם מסכים גדולים.	אורית שגיא:
זה רק למקרי חירום שם?	משה אופיר:
כן.	אורית שגיא:
סתם עומד ככה בלי שימוש כל השנה?	משה אופיר:
בחירום חירום חירום, אם תל אביב תופצץ, בזמנו זאת אחת הסיבות	שלמה קטן:
שקיבלו תקציבים פה, יש לנו את המרכז למטה.	
אז זה חמ"ל עבור מי?	משה אופיר:
זה אמור לשמש את משרד החינוך במחוז המרכז. אם תופצץ תל אביב,	שלמה קטן:
זה חמל של משרד החינוך?	משה אופיר:
בזמנו הם ביקשו, הם נתנו גם תקציב.	שלמה קטן:
ואנחנו שמנו כסף שם?	משה אופיר:
אנחנו לא. עכשיו, זה הסתיים בגירעון של 118,	שלמה קטן:
אם זה עבור משרד החינוך, למה אנחנו צריכים,	משה אופיר:
רבותיי, שנייה, לגבי,	שלמה קטן:
התב"ר הזה שאתה מבקש להגדיל ולסגור, הוא תב"ר ישן של מרכז	אלי שי:
ביטחון של מקרי חירום.	
נכון.	שלמה קטן:
איפה שנמצא המשטרה, מד"א וכיבוי אש, בסדר?	אלי שי:
ושם,	שלמה קטן:
למטה? בסיבוב?	משה אופיר:
כן.	שלמה קטן:
אז זה לא פה.	משה אופיר:
מה שפה זה מרכז הפעלה עירוני. שיש דיונים בעיר גם להעתיק את	אלי שי:
המוקד לשם.	

- שלמה קטן:** בסדר. אילן, תיתן את ההסבר למה אמרתי מה שאמרתי. לא סתם.
- אילן דולב:** תשמע, הנייר לא לפניי. אבל המטרה היא,
- שלמה קטן:** אנחנו את מרכז הביטחון הזה ומרכז הביטחון שם, סיימנו בגירעון קטן. את ההוא ששם, בזמנו, שנבנה עוד מזמן,
- משה אופיר:** מה זה שם?
- אורית שגיא:** מרכז אופק.
- שלמה קטן:** יש אופק ויש את זה שפה. זה שפה, כמעט לא היה בו גירעון, הסתיים בגירעון קטן.
- משה אופיר:** וזה של משרד החינוך זה פה?
- שלמה קטן:** כן.
- משה אופיר:** 40 אלף שו, זה המרכז של משרד החינוך?
- יעקב אוהיון:** מרכז ההפעלה לא ממומן על ידי משרד החינוך.
- שלמה קטן:** ממומן, הם נתנו לנו תקציב, מתוך כוונה שהם אמרו בזמנו, אריה קיבל בזמנו תקציב ראשוני,
- דבורית פינקלשטיין:** שלמה, על מה אנחנו צריכים להצביע? אני גם לא הבנתי.
- שלמה קטן:** בואו נלך דבר - דבר, אנחנו מדברים,
- דבורית פינקלשטיין:** לא דבר - דבר, מצביעים על דבר אחד, לא?
- שלמה קטן:** כן.
- דבורית פינקלשטיין:** אז על מה מצביעים?
- שלמה קטן:** תיכף אני אסביר אותו דבר, דבר. זה לא סתם שאמרתי.
- יעקב אוהיון:** על מרכז הביטחון ושירותי חירום שלמטה, אין לו קשר למרכז ההפעלה העירוני. אנחנו מדברים על הגדלת תב"ר,
- דבורית פינקלשטיין:** אבל למה זה יוצא מכיסנו?
- שלמה קטן:** אני רוצה להבהיר שוב. לפני ארבע או חמש שנים, עוד לפני תקופתי, גם כשנכנסתי, כל הזמן אמרו - עוד מעט צריך לפנות את בני עקיבא. היה אישור של משרד החינוך, אמרו אנחנו ניתן לכם, נסייע לכם בהקמת

המרכז הזה, למרות שזה מרכז לחירום, שלנו.

דבורית פינקלשטיין : בדיוק.

שלמה קטן: אבל הם נתנו את הסיוע התקציבי לזה, העמידו תב"ר, אם אני לא

טועה, של 200 אלף, זה עוד לפני תקופתי, השתמשנו בו בתקופתי. ניצלו אותו, עשו משהו מדהים שביקרתם.

אורית שגיא : מדהים.

שלמה קטן: אוקיי. שם הייתה לנו, אחרי זה, פריצת מים, עוד מלמעלה, ממכבי וזה

עשה לנו נזק של אותם 40 אלף. זה הכול. עכשיו, התב"ר שפה, שהקימו בו את מרכז אופק, הסתיים בכמה גירעון?

אילן דולב: 118,797 ₪.

שלמה קטן: 118,797 ₪.

משה אופיר: אז זה לא קשור למשרד החינוך ולא כלום.

שלמה קטן: לא. משרד החינוך נתנו את התקציב ואמרו - אפשר לשאול את אריה,

אמרו אם בחירום תופצץ תל אביב,

משה אופיר: אז זה לא קשור למרכז אופק.

שלמה קטן: אנחנו סוגרים את הגירעון במרכז אופק.

דבורית פינקלשטיין : 118 זה כולל את ה-40?

אילן דולב: כן.

שלמה קטן: כן, לא סתם אמרתי את מה שאמרתי.

משה אופיר: זאת אומרת, שפה זה שני תב"רים.

שלמה קטן: לא, התב"ר הזה, אנחנו לא נגדיל אותו.

משה אופיר: כן, אבל זה בא לטפל בשני המרכזים.

שלמה קטן: כן, שני המרכזים.

משה אופיר: עכשיו, 40 אלף הנזק שנגרם, אנחנו צריכים לשלם את זה? או שיש

ביטוח על זה?

שלמה קטן: הביטוח הוגש לביטוח,

- אילן דולב:** הביטוח על זה, ההשתתפות העצמית שלנו היא בסביבות ה- 20 אלף ₪ וזה יגדיל לנו בשנה הבאה את הפרמיה בעשרות אלפי שקלים.
- שלמה קטן:** זה לא יהיה שווה. הגשנו וחזרנו בנו.
- אילן דולב:** לא היה שווה להגיש.
- יעקב אוחיון:** כל העבודות שבוצעו במרכז ההפעלה העירוני, אלו עבודות שבוצעו על ידי קבלנים שנבחרו במכרז. זאת הכשרה של מרכז הפעלה עירוני, מודרני, עם חלוקה לכל המכלולים, עם חמ"ל משותף לכולם, כמו שבנוי מרכז הפעלה מתקדם. כל זה מומן ובוצע על ידי גורם חיצוני, מכרזים שלו, ולא הייתה פה השקעה.
- אורית שגיא:** ובגלל הפיצוץ בצינור, זה מה שיצר גירעון?
- שלמה קטן:** זה היה בזמנו, כשבנו את זה לפני ארבע שנים את המרכז ההוא, היה בערך 40-50 אלף גירעון.
- יעקב אוחיון:** אם יש לך ביטוחים, את בוחרת האם להפעיל את הביטוח לאור ההשתתפות העצמית והאובדן הנחה על העדר תביעות,
- משה אופיר:** אני רוצה להבין בעניין הזה, של ה- 40 אלף ₪, עם כל הכבוד אני רוצה להבין לפני שאני מצביע.
- שלמה קטן:** כן?
- משה אופיר:** נגרם נזק למרכז.
- יעקב אוחיון:** לא זה מה שמובא לפה היום.
- דבורית פינקלשטיין:** אילן אמר שבתוך ה- 118 יש ארבעים, השם של התב"ר, אתה צודק.
- שלמה קטן:** השם של התב"ר, אתה צודק.
- משה אופיר:** אני רוצה עכשיו לשאול, נגרם נזק של 40 אלף ₪ למרכז המהולל הזה שלא השקענו בו אגורה, אבל נגרם לו נזק כתוצאה מפיצוץ מלמעלה, נזקי מים של קופת חולים.
- שלמה קטן:** לא של מכבי, הצינור שמוביל גם למכבי.
- משה אופיר:** שלנו.

- שלמה קטן:** החלק שלנו הצינור.
- משה אופיר:** זה מה שרציתי לדעת. אם זה מכבי עשו לנו נזק, למה זה צריך להיות בחלק שלנו? פונים ישר למכבי.
- שלמה קטן:** לא, זה צינור מהמקלט שפונה למעלה. זה בחלק שלנו, לא הבנת.
- משה אופיר:** לא הבנתי.
- שלמה קטן:** לא, אני אשם. אמרתי את המילה מכבי, התכוונתי שזה אותו צינור שעולה מלמעלה למטה.
- משה אופיר:** אי אפשר לזרוק את זה על מכבי?
- שלמה קטן:** לא, אי אפשר. אפשר לאשר, לסגור?
- משה אופיר:** אז רגע, זה החלק הזה.
- שלמה קטן:** שם עשינו בזמנו בשבעים, אנחנו צריכים לסגור את הדבר הזה.
- משה אופיר:** מה פירוש המילה לסגור? עכשיו אנחנו צריכים,
- אורית שגיא:** לאפס אותם.
- שלמה קטן:** צריך לאפס. אתה יודע, ברגע שנקבל אגרות בנייה בגבעת טל, נצטרך לאפס את גני החורש. הסתיים בית הספר שהוקם לפני חמש שנים בקרוב למיליון תשע מאות גירעון,
- משה אופיר:** השתמשו בכסף של אגרות החינוך בכפר סבא לשלם את זה.
- שלמה קטן:** לא נכון, מה פתאום.
- משה אופיר:** לא?
- שלמה קטן:** מה הקשר, לא. פשוט סיימו בגירעון את הבניין. משרד החינוך נתן X,
- משה אופיר:** סיימו אותו בגירעון של שני מיליון.
- משה אופיר:** מאיפה היה הכסף?
- שלמה קטן:** לא יודע, היו צ'קים שירדו לפני חצי שנה, שמונים אלף לחודש. בלי קשר. אני מבקש ככה, זה נקרא הגדלת תב"ר 374 - הקמת מרכז ביטחון וסגירתו.
- משה אופיר:** ואם אנחנו לא מצביעים בעד, אז מה קורה? סתם דוגמא.

- שלמה קטן:** אז יישאר גירעון עוד פעם ואחרי זה יגידו לי - יש לך גירעון בתב"רים. הגיע הזמן לסגור את זה.
- משה אופיר:** למה?
- אורית שגיא:** צריך לעשות סדר בתב"רים. זה סתם מופיע לנו על הדו"חות .
- שלמה קטן:** הם דורשים מאיתנו לגמור. מה אתה חושב שאני... לא בנו פה, נהיו גירעונות. אני לא מאשים אף אחד.
- שי רוזנצויג:** זה עולה פעם ראשונה פה, זה לא עלה בישיבת הנהלה.
- שלמה קטן:** אתה רוצה שנעלה את זה בישיבת הנהלה?
- משה אופיר:** יש הנהלה כל כך דקדקנית? על כל ארבעים אלף,
- אורית שגיא:** לא, אנחנו יושבים, שותים קפה, מסתלבטים על כל מי שלא בהנהלה והולכים הביתה.
- (מדברים ביחד)
- שלמה קטן:** סכום ההגדלה, 118,797, סך הכול מתוקן.
- משה אופיר:** זה מתוקן, קרן ופה זה בתב"ר, אז הקרן תהיה אפס והתב"ר יהיה אפס.
- שלמה קטן:** נכון, אבל את התב"ר אתה מחויב יום אחד לסגור את הגירעונות האלה. זאת חלק מההחלטה שקיבלה הנהלה, שמה שייכנס מאגרות הבניה, חלק מהאגרות ילכו לסגירת גירעונות וחלק לשוטף. ולכן, חלק מהאגרות נכנסו עד היום מיליון ומשהו, חלק הלך ל- 400 אלף לחטיבת ביניים, 300 אלף למעון וכסף לכיכר בערבה,
- משה אופיר:** זה הכול חשבונות מקבילים?
- שלמה קטן:** מי בעד? להצביע בעד. אופיר ושי נמנעים. פה אחד להוסיף את הסעיף הסכימו ואחרי זה בעד הצביעו גבי סוויסה, שלמה קטן, אלי שי, אורית ודבורית. נמנעו - שי רוזנצויג שממילא לא בהנהלה, ואופיר.
- שי רוזנצויג:** לא, רק בגלל שלא הייתם סגורים על עצמכם.
- שלמה קטן:** סליחה, אני והגזבר היינו סגורים, קובי לא הכיר את העניין. אנחנו

מראים כנות בעבודתנו, אני לא מבין - סגורים לא סגורים.

החלטה:

א. מאשרים פה אחד להוסיף את הנושא לסדר היום.

ב. מאשרים ברוב מוחלט של קולות החברים (משה אופיר – נמנע)

הגדלת תב"ר מס' 374 – הקמת מרכז ביטחון

בסכום של 118,797 ש"ח מקרנות הרשות וסגירתו.

סה"כ תב"ר מתוקן : 438,797 ש"ח.

(5) דו"ח רבעון כספי 3 לשנת 2014.

שלמה קטן: אנחנו העברנו לכם לפני שלושה ימים את התקציב. אנחנו העברנו את

זה רק לפני שלושה ימים, למדתם את הדו"ח, כבר אפשר לדון בו?

(מדברים ביחד)

משה אופיר: את רוצה לדחות את הדין בזה?

יעקב אוחיון: ראש המועצה מוריד את הסעיף מסדר היום על מנת שהחברים ילמדו

אותו.

משה אופיר: רגע, זה דו"ח סופי עכשיו?

שלמה קטן: לא סופי. אנחנו ממתנינים,

משה אופיר: זה דו"ח סופי לרבעון השלישי?

שלמה קטן: לא, ואני אגיד לך למה.

משה אופיר: גם זה לא? אז אין מה לדון בזה.

שלמה קטן: לא, הוא שאל שאלה כנה, אני אענה לך.

(מדברים ביחד)

שלמה קטן: משה, הדו"ח הועבר למשרד הפנים כמו שהוא. אנחנו ביקשנו,

משה אופיר: כמו שקיבלנו?

שלמה קטן: כן. עכשיו, אנחנו ביקשנו חוות דעת לגבי 484 שמופיעים פה, אותה

ריבית, שלמעשה נשלם אותה החל מהשנה הבאה - חמש שנים.

- משה אופיר:** אני רוצה לשאול אותך בקשר לריבית, ברצינות. וגם את הגזבר. הדבר הזה, הריבית, זה לא משהו שנפל עלינו משמים, זה משהו שאתם הייתם במשא ומתן עם עיריית כפר סבא.
- שלמה קטן:** נכון.
- משה אופיר:** המתנתם לנושא הזה, נכון?
- שלמה קטן:** כן. אבל כל הזמן ידענו שבריבית הזאת, ילך כמו פירעון מלוות.
- משה אופיר:** אז עכשיו מה, אתם לא מסכמים עם עיריית כפר סבא בכתב איך הם עובדים?
- שלמה קטן:** מסוכם, למה?
- משה אופיר:** הם קבעו בניגוד למה שכתוב?
- שלמה קטן:** לא, לא הבנת אותי. אנחנו, כשאתה מקבל הלוואה של 15 מיליון, סתם דוגמא, קיבלת עכשיו הלוואה של מיליון וחצי. לא העמסת את המיליון וחצי ברבעון שזה הגיע.
- משה אופיר:** את הפירעון,
- שלמה קטן:** נכון.
- משה אופיר:** אבל כשאתה חתמת עם כפר סבא הסדר, להחזיר להם את החוב, איך הם עכשיו גובים ממך? אתה לא יודע שהם יגבו ממך.
- שלמה קטן:** איך אני לא יודע? אני יודע, אתה סתם עושה לי תרגיל.
- משה אופיר:** לא, אז למה,
- שלמה קטן:** למה,
- משה אופיר:** אז זה הסכמת, בזמנו, שייגבו,
- שלמה קטן:** נכון. אבל,
- משה אופיר:** אז למה זה לא נכנס לתקציב?
- שלמה קטן:** אני אסביר לך למה.
- משה אופיר:** תסביר לי.
- שלמה קטן:** אנחנו התייחסנו לזה, אני חושב שבסוף חוות הדעת תהיה שאנחנו

צודקים, כי יש דעות לכאן ולכאן,

אבל מה ההסכם עם כפר סבא?

משה אופיר:

זה לא קשור לכפר סבא ואני מסביר לך שוב. אתה עושה לי בכוונה את

שלמה קטן:

זה? אז תקשיב. אתה יכול לסגור.

הוסכם פה אחד להוריד את הנושא מסדר היום על מנת לאפשר

החלטה:

לחברים ללמוד את הדו"ח ומשמעויותיו.

יעקב אוחיון
מזכיר המועצה

שלמה קטן
ראש המועצה
